

ELŐFIZETÉSI ÁR:
 Egész évre 6 frt.
 Félévre 3 „
 Negyedévre 1 frt 50 kr.
 Bérmentelen levelek csak ismert keszektől fogadtatnak el.
 Írásokat nem adhatnak vissza.
 Egyes szám ára 20 kr.
 A szilvterben minden garmondosor díja 20 kr.

ZEMPLEN.

Társadalmi és irodalmi lap.

ZEMPLENMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE.

(Megjelenik minden vasárnapon.)

HÍRDETÉSI DÍJ:
 hivatalos hirdetéseknek:
 Minden egyes sor után 1 kr.
 Azonfelül bélyeg 30 kr.
 Kiemelt, díszbetűs s körzettel ellátott hirdetésekért térmérték szerint, minden 3 centiméter után 3 kr. számítottatik.
 Állandó hirdetéseknek díjazás nélkül nyújtatik.
 Hirdetéseket a „Zemplén” nyomatékjába küldendők.

HIVATALOS RÉSZ.

387. sz.

Zemplénmegye alispánjától.

Az alábbi körendelet a megye közönségének tudomásvétel végett kiadatik.
 S.-a.-Ujhely, 1885. január 13.

alispán helyett:
 Viczmány Ödön,
 főjegyző.

Másolat. M. kir. belügyminiszter. 69984. sz. Körendelet. Külföldről gyakran oly egyénekre vonatkozó halotti bizonyítványok esketési és születési anyakönyvi kivonatok küldetnek meg. kiknek magyar honossága ugyan kétséget nem szenved, de községi illetőségük a név hibás közlése, avagy az okmányok más hiányai miatt meg nem állapítható, minélfogva ezen okmányok rendeltetési helyükre meg nem küldethetnek, s azokról rokonsági vagy más magánjogi tekintetben érdekelt felek sem értesülhetnek. Oly czélből, hogy az ilyen okmányokról az illető felek értesítve, egyszerűen az általuk esetleg adható felvilágosítások nyomán a kérdéses egyének illetősége iránti tárgyalás folytatására támpont szereztessék, vallás- és közoktatás- ügy igazságügy miniszter urakkal egyetértőleg, abban állapotam meg, hogy a szóban lévő okmányok nyilvántartás, s az illetőség megállapíthatóságáig leendő megőrzés végett az országos levéltárba helyeztessenek el, és az azokról vezetendő jegyzék minden év végével a hivatalos lapban közzététessék. Miről a törvényhatóság tudomásvétel végett értesítetik. Budapest, 1884. decz. 27. Tisza s. k.

268. k. i. szám.

Varannói járás szolgabírájától.

Pályázati hirdetmény.

Az üresedésbe jött kolcs hosszuzemzői körjegyzői állomásra, melynek székhelye Alsó-Hrabócra és mely állomás 500 forint rendes fizetés és 300 forint lakbér, utazási- s irodai átalánnyal, s így összesen 800 forinttal van díjazva, ezennel pályázat hirdettetik.

Felhívtnak a pályázni kívánók, hogy pályázati kérvényeiket képesítési okmányokkal felsze-

relve, folyó 1885. évi február hó 20 ig ezen szolgabírói hivatalhoz benyújtani igyekezzenek, annyival is inkább, mert ezen határidőn túl beadott kérvények figyelembe nem fognak vétetni.

A választás határnapjául egyidejűleg folyó évi február hó 26-ikának d. e. 10 órája a körjegyzőség székhelyére Alsó-Hrabócra ezennel ki-tűztetik.

Kelt Varannón, 1885. évi január 22-én.

Füzesséry György,
 szolgabíró.

290. sz.

Homonnai járás szolgabírájától.

Körösvény.

Landesman Melech horbok-csebinyei lakos tulajdonát képező, s általa özv. Csapkay Edéné ellen tartott bírói árverésen, megvett 7 éves pej kanczaló, mely takonykórban szenvedett, f. hó január 18. és 19-ik közti éjjelen a háza melletti állásból nyomtalanul elveszvé, hivatalból kö-röztetik.

Homonna, 1885. január 22.

Ujfalussy Mihály,
 szolgabíró.

SZÓZAT.*)

Megyénk alvidéken lakó testvéreinkhez.

Néhány év mulva a honfoglalás 1000 éves fordulóját fogja ünnepelni s ha vissza pillantunk a letűnt századokra, azok történetét az önfeláldozó honszeretet teszi nagygyá.

* E hazafias szelleműl áthatott meleg hangú felhívás a magyarosítást és népnevelést terjesztő egyesület közelebb tartott választmányi ülésén felolvastatván, egyhangulag helyesléssel fogadtatott, s a megyei határozatnál fogva annak külön kinyomatása s a szolgabírók, lelkészek, jegyzők, néptanítók és bíráknak aláírásai iv kíséretében kiadatik s a megye hivatalos közlönyében közzététetni határozatott. Erősen reméljük: hogy a lelkesítő szavak nem hangzanak el a pusztában s különösen alvidékünk, — mely idáig vastag közönyt tanusított a hazafias mozgalom iránt — sietni fog addigi mulasztását helyrehozni. Szerk.

szethez pedig egy kérges keblű cserlyelakó bátran eljárhatna az építkezésből órákat venni. De hát a fecske már nem tud egy rongyos veréb-fészket sem csinálni; a szövő-madár a szarka primitív lakát sem tudná összehozni; a hód sem képes mást építeni, mint épen saját lakát. Épen ezért azt mondjuk, hogy az állatoknál mutatkozó ilyen-nemű cselekmények nem egyebek, mint természeti ösztönök. Jókai beszél ugyan egy szarkáról: a Jakliról, mely a lábujjain háromig megtanult számlálni; de tekintve a szarka rendkívüli ostobaságát, ez hihetetlennek látszik. Különb Jókainak módjában áll ily madárfeletti dolgokat állítani, a mint hogy sokszor állít is, de nekem, ki a névtelenség sötétében vagyok, csak megtörtént eseményt szabad előadnom.

A minap egy állatseregletbe mentem. Erre annyival inkább nagy kedvem volt, mert a nézni és bámulni valók között egy tudós kutya is szerepelt.

A mint az állatokat végig néztem: bementem a tudósságához is, utolsó névjegyemet, az egy forintot előbb az ajtónálló markába csusztatván. Az ó-germán öltözetbe bujtatott menasztrista, ki az érdekes tudós kutyának is tulajdonosa volt; mindjárt beléptemkor nevemet kérdezé. Hm! Talán csak nem akar a kutyának bemutatni? Nem. Hanem vette a krétát és nevemet egy fekete táblára mázgolá. Azzal előszedetett olyféle mozgatható betűket, minők az elemi iskolákban vannak használatban, hogy azokból a gyermekek a szókat kirakják, és azokat az asztalra helyezé. A tudós kutya erre felült a karosszékre oly nyugalommal, akár egy vizsgáznai akaró bölcsész, s a kártyabetűkkel kezdé kivallni nevemet. Mondhatom megszégyelhetné volna magát mellette egy korlátolt eszű falusi nebuló. Én már javában tap-

Mert a mily súlyos feladat volt e szép hazát mai egészében megszerezni, nem kevesebb akarat erőre, szívós kitartásra s körültekintő gondosságra volt szükség, azt ellenségtől környezve megtartani.

Mély hála érzettel borulunk tehát ezért le a nagy ősök előtt és emelkedett érzelmek dagasztják keblünket ha képzeletünk a mult dicső emlékein mereng.

Ily mult nélkül alig létezhetik valódi hazaszeretet, alig képzelhető ama rajongásig fokozódó ragaszkodás egy földterülethez, a melyet hazának nevezünk, de az beklyó is egyszerűs mind, a mely kötelességeket ró mindazokra, a kik a hazához szeretettel ragaszkodnak.

Harci dicsőség, — önzetlen hazaszeretet, — önfeláldozó küzdelem az önállóságért és szabadságért, mindmegannyi jelentékeny eszközök, a haza és nemzet életének s jövődjének fentartására s ezek hála Istennek a magyar népben nem hiányzanak.

De mert az idő rohamosan halad, azon fegyverek, melyek egykor a haza megszerzésére és megvédésére jók valának, ma már elégtelenek.

A kor intő szava elől el nem zárkozhatunk, s hogy a nagy nemzetestek között, a hová vezérelt végzetünk, fenmaradásunk minden eszközeivel bírjunk, az is jelentékeny feladataink közzé tartozik: hogy erősítsük hazánk minden nemzetiségében az összetartozandóság becses érzetét, s mint a közművelődés fátylavívői törekedjünk nemzeti nyelvünket az idegen ajkuak hajlékába is bevezetni, s hogy az ott is otthonossá legyen, részökre annak mielőbbi elsajátítására alkalmas és módot nyujtani.

solom, midőn a házaló Pestalozzi patent tanítói dühvel rárvall a szegény parára, hogy hát a név elejére nem kis, hanem nagy kezdőbetű dukál. A kutya erre a veszett peczéri hangra sem veszi el fejét, mint azt egy kétlábú student tenné, hanem bölcsőz illő módon hallgatott, s hol a táblán, hol a kirakott néven hordá végig tekintetét. Elmúlt körülbelül három perc. Ekkor elkezdett apró lábacskaival a kártyabetűk között kaparászni. Mikor megtalálta a kívánt betűt: nevem elé helyezé. Most kellett csak ránézni! Arcza, melyet a szivtelen német goromba bánásmódja eltorzított, benső örömet és elégedettséget sugárzott. Csóválta a farkát, kiki öltögeté karminvörös nyelvét, meg-megnyalagatta két oldalról arcját, sőt úgy rémlik előttem, hogy egy diadalmas mosolyt is láttam pofaszőre között.

No hát — mondjuk — ezért a produkcióért nemcsak én, hanem egy öblösszáju, sárgahasu tót is bátran megköpálhatta volna a napot!

De ezzel még korántsem lett ám a mulatságnak vége. A német kivett oldalzsebéből egy tuczat magyar kártyát, s felszólitott, hogy játszanám a kutyával egy-két partit. Szabadkozottam, hogy nem tudok csak parasztjátékokat. Az semmi, a kutya tud olyat is. Három játszmát ütöttünk el. Ebből kétszer én maradtam — durnyi.

A német józüen nevetett. Én pedig midőn kifelé mentem, elgondolkoztam azon a histórián, hogy hát bizony azok az egyptomiak még sem lehettek olyan agyafurt bolondok azért, mert a lélekvándorlást hitték. Hiszen ebben a kutyában is bizonyosan egy rendőreleg üldözött anarchista betűszedőnek és egy hamis kártyajátékosnak lelke volt elrejtőzve. — Nem tetszik hinni? Én esküt teszek le rá!

Szabó Kálmán.

TÁRCZA.

A kis levélke.

EZ a néhány, kicsiny betű
 Nekem olyan sokat beszél,
 Többet mint sok sűrűn beirt,
 Ivekre terjedő levél.

Egy kedves lányka írta ezt
 Parányi kis kacsóival,
 S hogy gonddal, szívesen ír,
 Minden vonáska arra vall.

Szerelmemről nincs benne szó,
 Csupán csak a sorok között.
 S oly könnyen kibetűzlek én
 Ti néma, tiszta sor-közök.

Azt olvasom belőletek,
 Hogy nemsokára kedvesem:
 — Mint most te drága kis levél —
 Itt fog pihenni keblemen.

Luby Sándor.

Hihetetlen, de mégis való!

Bámuljuk a madarakat, mert fészkeik rakásában valódi művészek. A szövőmadár, a ficserékkel fecske pl. e tekintetben utánozhatlanok. Az emlősök között a hód oly mesteri lakást készít, hogy annak tervéért Ybl Miklós elkérné a fővárostól bizonyosan 5000 forintot. A termé-

Mai számunkhoz egy fél ív melléklet van csatolva.

Ezen rendeltetészerű kötelességérzet vezérelte megynket is, a midőn egyesülésre hívta fel minden lelkes fiát, azon egylet körül, melynek jelszava: a magyarnyelvet és népnevelést terjeszteni, megyneknek különösebben idegen nyelvű és szegényebb vidékei.

Nagy hivatás az, a melyre ezen egylet vállalkozott, de a mily nagy az, nem csekélyebb a reánk nehezédő kötelesség. De mert ezen megye fia sohasem késtek a haza és nemzetiség valódi érdekének áldozni, reményünk van: hogy az egylet sikerrel tölti be feladatát, mert megynk hűtelen multjához ma sem lehet.

És a midőn a „Magyarnyelvet és népnevelést terjesztő egylet” nevében, különösebben hozzátok fordulunk alvidéki testvéreink, nem egyedül a hazaszeretéből emelkedni szokott lelkesedésekre hivatkozunk, de a nyugodt szív és lélek elhatározását kérjük tőletek.

Igaz, hogy nálatok a magyarosításnak nincs célja, mert hiszen hála az égnek Ti magyaroknak születetek.

De éppen azért, mert az így van s mert a gondviselés titeket szerencsésebb anyagi helyzettel is megáldott, tőletek várjuk és várja a haza azt, hogy őseitek példáján okulva, előljáratok az áldozatkészségben.

Tőletek várjuk azt, hogy ily fontos s magasztos ügyben felvidéki idegen ajku testvéreitek által ne engedjétek magatokat tulszárnyaltatni, mert ha ez így lenne, pirulnunk kellene.

Mert tudnotok kell nektek azt testvérek, hogy nekünk — nyelvben is magyaroknak — van leginkább érdekünkben az, hogy a hazafiságban velünk érezni tudó s szerető azon nem magyar ajkuakat, a kik veletek együtt küzdöttek mindig a haza javáért s szabadságáért, ne csak szellemben, de nyelvben is magunkénak nevezhessük s a nagy részben a magyarnyelvtől elhódított területeket annak visszazserezzük.

Elvárjuk tehát és reméljük: hogy kézséggel sorakoztok ti is azon zászló alá, a melynek hivatása: *nemzeti nyelvünk, tehát a ti nyelveknek terjesztése; a nemzeti művelődésnek, tehát hazánk legfontosabb érdekének gondozása.*

Ha ezen célra adóztok, hűséget tanusítok nagy őseink szent emlékehez és oltárra helyezitek filléreiteket, a melyekből áldás száll majdan emlékezetekre.

Felkérünk tehát: hogy csatlakozzatok a felvidékiekhez, a hol már a mag csirát vetett és a kiknek áldozatkészségéből az egylet már 2 kiseddóvó és több kitünő néptanító részére segélyt szavazott meg és az aláírási íven jegyeztétek be tömegesen neveiteket.

Ha a „Magyarnyelvet és népnevelést terjesztő egylet” et bár *legcsekélyebb* anyagi segélylyel támogatjátok, azon boldogító érzés vezérelhet elhatározástokban, hogy megynk történetében nevetek a magyar kultúra előharcosai között meg lesz örököltve.

Hazaíui üdvözléssel:

S.-a.-Ujhely, 1885. január 29.

Zemplénmegye törvényhatósági bizottsága mult évi december 17-én 302/15631. számú határozatából.

Viczmány Ödön,
főjegyző.

Közegészség ügy.

Dr. Löcherer Lőrincz kir. börtönorvos az alábbi figyelemre méltó jelentést terjesztette be a kir. ügyészséghez. E jelentésben a fogház 1884. évi közegészségi viszonyainak ecsetelése mellett oly üdvös javaslatok is foglaltatnak, melyek érvényesítésével, bizonyára sokat javulna a helyzet, mely a nemzet pusztulásának e téren is csak elszomorító képét tárja fel. A jelentés így szól:

Tekintetes királyi ügyészség!

A lefolyt 1884. évi egészségügyi jelentést a . . . alatti táblás kimutatásokkal mint mellékletekkel van szerencsém betérjeszteni.

Az általános egészségügyi állapot a s.-a.-ujhelyi kir. ügyészségi fogházban a lefolyt évben jónak

nem volt mondható. Járványszerűleg a scorbust és vérhas lépett fel, s nagy dimenziókat azért nem ért el e két járvány, mert a fegyenczek létszáma megkevesbítettett a továbbszállítás által.

Az . . . alatti táblás kimutatásból kiviláglik, hogy az összes megbetegedés 1096 esetben képezte orvosi beavatkozás tárgyát, meggyógyult 1053, gyógykezelés alatt maradt 16, meghalt 27.

Mint minden évben, úgy jelenleg is a légzési bántalmak adják a megbetegedés legnagyobb számát, ugyanis hörghurutban 149, tüdőlobban 47, gümőkórban 86, toroklobban 27, összesen 308.

A légzőszerveket az emésztési bajok követik 149 esettel.

A váltóláz 134 esettel;

Scrophulosis 63

Scorbust 14

A légzési bántalmak nagy számát éppen a fegyenczek elhelyezéséből s a zárt helyiségekbeni tartásából vonhatjuk le.

A helybeli fogház népességét a földmiveléssel foglalkozó egyének adják, kik rendes életviszonyaik között az év minden szakában a szabad légen dolgoznak, míg itt — a fogháznak szűk udvarát kivéve — azt nagy részben nélkülözik s így a légzési szervek megfosztva a táplálkozásukat előmozdító s fenntartó anyagtól, aminek legelőkelőbb bizonyítéka a nagyszámú megbetegedés.

A »börtön betegségek« között a gümőkór évről évre nagyobb, mert míg 1883. évben csak 80 egyén kezeltetett, addig 1884-ben már 86; meg kell azonban jegyezni azt, hogy az év első felében nagy létszám (370 egyén) a továbbszállítással lejjebb szállítottatott, s így a gümőkór megbetegedési száma ezáltal lényegesen csökkentett. A scrophulosis 63 esetben képezte orvosi beavatkozás tárgyát; s ha figyelembe vesszük azt hogy a görvély- és gümőkór közötti szoros összefüggés és a bántalmak egymásutáni következése fenn áll, szomorúan kell beismerni, hogy a börtön-betegségek a helybeli fogházban igen nagy mérveket öltöttek.

S miután szerény nézetem szerint az orvos teendője nem a kóragnál hanem az egészséges egyének életmódjának megfigyelése, s ha szükséges, azok okszerű megválasztásánál kezdődik, távol minden ujjítási vizketegségtől, egészen a humanitási szempontok, s a helyes igazságszolgáltatás és a méltányosság által vezetettve, azon szerény javaslattal vagyok bátor ismét előállani, hogy a fegyenczek szabad légen való rendszeres munkálkodásra szorítottassanak.

Mert mindenekelőtt az államnak óriási költségek megkímélése értenék el az orvosszerek megkímélése által, amennyiben a szabad légen való munkálkodás a kisebb megbetegedési számokat okvetlenül előhozná, amennyiben nem lennének a fegyenczek a szűk zárkak kevés levegőjére szorítva, s így a börtön-bántalmak — minő a gümőkór, scorbust — kevesebb számmal lépnének fel, annál is inkább, mert mindkét bántalom ragályos.

De a szabad munkálkodás mellett a fegyencz napi munkabéréből önmagát táplálva, illetve az államnak reáfordított kiadásait törleszteni volna képes, sőt a ruházat és a fogházi beruházásokra is egy bizonyos % levonása mellett meglehetne kímélni igen nagy részét a fogházi rovat alatt szereplő kiadásoknak.

Eme szabad munkáltatás mellett, nemcsak az állam nyerne, de — általában ez a legfőbb dolog humanitási szempontból — nyerne a támasznélküli, a legtöbb esetben a legigazságtalanabb büntetett család, akitől elvontak a kenyérkereső atyát, s kinek fenntartásáról ki sem gondoskodik, mert a munkabér egyrésze ezen szűkölködő szerencsétlenek, s közvetve igen érzékenyen büntetett család tagoknak volna kiadható.

Ha semmi más előnye nem lenne a szabad munkáltatásnak, az már magában elég arra nézve, hogy eme tárgy felett a befolyásos körök gondolkozzanak. A bünt elkövetett s szabadságától megfosztott egyén a társadalom illetve az igazságszolgáltatás részéről ellátatik mindavval, ami tengéletének fenntartására szükséges, de a család, amely legtöbb esetben kenyérkereső fejétől fosztatik meg, érzékenyebben van büntetve, mint a fegyencz.

A szabad munkáltatás nézetem szerint erkölcsileg is jobb eredményeket hozna létre, mint aminők jelenleg a fogházakban tapasztalhatók, mert az erősebb tési munka jobban igénybe venné az izom erőt, s így a pihenés üdülés lenne, s nem a szokásos iskola a büntettek mentül furfangosabb keresztülvitelére.

Jelenleg is foglalkoznak a fegyenczek izomerőt igénylő munkával s ez a rab-ipar. Eme rab-ipar az, amit a legméltányosabban támad meg minden iparos, s minden nemzetgazda, mert az iparos ugyanazon tárgyat sokkal drágábban képes előállítani, amennyiben a mukabér magas, de az ő szakképzettsége is pénzébe került, s az általa készített eszközök és tárgyak magasabb izlést és csinosabb kiállítást reprezentálnak, s így jobb tárgyait az olcsóbban előállított tárgyakkal kénytelen versenyre bocsátani, ami nemzetgazdasági szempontból elítélendő.

Az ülő- és zárthelyiségekben folytatott rabmunka nem eredményezi az egészségügynek jobb

lábön való állását, mert a szabad levegő-hiány és a zsufoltság az, ami a fegyenczek egészségi állapotát rosszá teszi, a jelenlegi táplálkozási viszonyok mellett.

S miután a rab-létszámot legnagyobbbrészt földmiveléssel foglalkozó egyének adják, akik szabadságukat visszakapva a kiállott büntetés után ismét csak a velökszületett hajlamok és a megszkás miatt is újra a földmiveléshez térnek vissza, nem válnak mesteremberré már azért sem, mert egészségükben legtöbbnyire úgy megrongáltatnak az ülő, illetve kevés mozgást involváló foglalkozás által, hogy életfeltétel reájuknézve a szabad légen való munka.

A szabadban való foglalkozás mellett szól itt jelenleg a helyi viszonyokról szólhatok — a kevés munkaerő, melyet a helybeli szőlők és földmivelés felette megéreznek.

A szabad munkálkodás létesíthetésének feltételeül kell mindenesetre tekinteni, a felügyeletet is.

Eme felügyelet a jelenlegi börtönőr személyzettel el nem érhető, de feltéve, hogy a fegyenczek ellátása évenként 12 ezer forintba kerül s a szabad munkáltatás által az állam részére visszafordítható lenne 6—8 ezer forint, eme összegből már lényeges börtönőri személyzet szaporítást lehetne rendszeresíteni.

Hogy pedig esetleg oly fegyenczeknél is, kik a büntetési fokozatuknál, illetve büncelekményeik minősítésénél fogva, a szabad munkára nem alkalmazhatók, egészséges és a társadalomra is hasznos foglalkozást, s így az egészségi állapot javulását lehessen rendszeresíteni, ahon nem kell egyébb, mint egy gőzkazán 3—4 db körfűrésszel, s készenvan a gőz-favágó, ami a foglalkozást megadná, másrészlől a városnak is felette nagy comditással járó hasznót szolgáltatna.

Midőn a tekintetes kir. ügyészségnek a lefolyt évről szóló orvosi jelentésemet betérjesztem, felkérem teljes tisztelettel a börtön egészségügyi viszonyokra vonatkozó eme előterjesztésemet figyelembe venni annál is inkább, mert meggyőződésem: hogy az által nemcsak az állam, de az egyesek is jótéteményt élveznének, s az egészségügyi rendezése ezzel is egy lépéssel előbb állana.

S. a.-Ujhely, 1885. január 26.

Dr. Löcherer Lőrincz,
börtönorvos.

A „Zemplén, mult számában közölt felvidéki üdösítésre, mely az ottani g. k. papságot mint a magyarosodás ügyének megbízhatlan leteleményeseit erősen apostrophálja — két rendbeli választ kaptunk, melyeknek annál szivesebben adunk tért, mert hangjukban meleg, hazafias irány nyilvánulását látjuk s hisszük is, hogy e válaszokból kisugárzó jó szellem nem csupán a felszólalók, de általában megynk gör. kath. papságának hazafias érzületét tükrözi vissza, mely idegen törekvések vádjával ma legkevésbébbé illethető. A válaszok egyikét terjedelmesebb volta miatt jövő számunkra kellett hagynunk s most csupán Hegedüs Ágoston szacsuri lelkész úr levelére szoritkozunk, mely eképen szól:

Tekintetes szerkesztő ur!

Becses lapjának f. évi jan 25-iki 4. számának »különfélék« rovatában »megynk felvidékéről« cím alatt, egy közlemény jelent meg, melyben a felvidéki orosz papság azzal vádoltatik, hogy a sikeresen megindult magyarosítási mozgalmat kellő buzgalommal nem pártolja és hogy e téren működésüktől vajmi keveset várhatni, a mennyiben a magyar állameszme zászlajának fennen lobogtatásáért, nemcsak nem rajongnak; hanem az egymásközi levelezéseknél és az egyházi ügyekben folytatott írásbeli érintkezéseknél is az orosz (!) nyelvet használják.

E közlemény írója téves és roszakaratu információkon látszik elindulni, mert ha kis fáradságot vett volna magának bármelyik felvidéki, — szerinte nem gör. szert. kath. hanem orosz pap hivatalos levelezéseit meotekinteni, mi bárkinek szabadságában áll, azokból meggyőződhetett volna arról, hogy: egyházi ügyekben úgy a püspöki, esperesi körlevelek — mindkét egyházmegyében — mint a kerületi egyh. gyűlések jegyzőkönyvei is kizárólag magyar nyelven vezetnek, feleslegesnek találok megemlíteni azt is, mikép a társalgási nyelv papjainknál mindenütt magyar.

A közlemény írója nézetem szerint nem igen tesz a magyarosodás eszméjének jó szolgálatot akkor, midőn ily gyanúsító és hinem kell valótlan közleményeket bocsát világgá, a melyben nemcsak a felvidéki gör. szert. kath. alpapságot, hanem a törhetlen hazafiságáról és magyar érzelmeiről általánosán tisztelt munkácsi és eperjesi egyházmegyei püspököket is gyanúsítja — tartozván előbbinek főhatósága alá a zanasztázi, utobbié alá a hosztoviczai alesperesi kerületek. Pedig e két egyházfő — ki mindkettő tősgyökeres régi magyar nemesi család sarja — méltatlannal gyanúsítatnék oly irányzattal, mely a magyarosítási üdvös mozgalomnak akadályul szolgálhatna.

Folytatása a mellékleten.

Ezen rendeltetészerű kötelességérzet vezérelte megynket is, a midőn egyesülésre hivta fel minden lelkes fiát, azon egylet körül, melynek jelszava: a magyarnyelvet és népnevelést terjeszteni, megynknek különösebben idegen nyelvű és szegényebb vidékein.

Nagy hivatás az, a melyre ezen egylet vállalkozott, de a mily nagy az, nem csekélyebb a reánk nehezédkötelesség. De mert ezen megye fiaí sohasem késtek a haza és nemzetiség valódi érdekének áldozni, reményünk van: hogy az egylet sikerrel tölti be feladatát, mert megynk hűtelen multjához ma sem lehet.

És a midőn a „Magyarnyelvet és népnevelést terjesztő egylet” nevében, különösebben hozzátok fordulunk alvidéki testvéreink, nem egyedül a hazaszeretettől emelkedni szokott lelkesedésekre hivatkozunk, de a nyugodt szív és lélek elhatározását kérjük tőletek.

Igaz, hogy nálatok a magyarosításnak nincs célja, mert hiszen hála az égnek Ti magyaroknak születetek.

De éppen azért, mert az így van s mert a gondviselés titeket szerencsésebb anyagi helyzettel is megáldott, tőletek várjuk és várja a haza azt, hogy őseitek példáján okulva, előljáratok az áldozatkészségben.

Tőletek várjuk azt, hogy ily fontos s magasztos ügyben felvidéki idegen ajku testvéreitek által ne engedjétek magatokat tulszárnyaltatni, mert ha ez így lenne, pirulnunk kellene.

Mert tudnotok kell nektek azt testvérek, hogy nekünk — nyelvben is magyaroknak — van leginkább érdekünkben az, hogy a hazafiságban velünk érezni tudó s szerető azon nem magyar ajkuakat, a kik veletek együtt küzdöttek mindig a haza javáért s szabadságáért, ne csak szellemben, de nyelvben is magunkénak nevezhessük s a nagy részben a magyarnyelvtől elhódított területeket annak visszaszerezzük.

Elvárjuk tehát és reméljük: hogy kézséggel sorakoztok ti is azon zászló alá, a melynek hivatása: *nemzeti nyelvünk, tehát a ti nyelveknek terjesztése; a nemzeti művelődésnek, tehát hazánk legfontosabb érdekének gondozása.*

Ha ezen célra adóztok, hűséget tanúsítok nagy őseink szent emlékéhez és oltárra helyezitek filléreiteket, a melyekből áldás száll majdan emlékezetekre.

Felkérünk tehát: hogy csatlakozzatok a felvidékiekhez, a hol már a mag csirát vetett és a kiknek áldozatkészségéből az egylet már 2 kisdédóvó és több kitünő néptanító részére segélyt szavazott meg és az aláírási iven jegyeztétek be tömegesen neveiteket.

Ha a „Magyarnyelvet és népnevelést terjesztő egylet” et bár *legcsekélyebb* anyagi segélylyel támogatjátok, azon boldogító érzés vezérelhet elhatározástokban, hogy megynk történetében nevetek a magyar kultúra előharcosai között meg lesz örökitve.

Hazafiai üdvözléssel:

S.-a.-Ujhely, 1885. január 29.

Zemplémmegye törvényhatósági bizottsága mult évi december 17-én 302/15631. számú határozatából.

Viczmány Ödön,
főjegyző.

Közegészség ügy.

Dr. Löcherer Lőrincz kir. börtönorvos az alábbi figyelemre méltó jelentést terjesztette be a kir. ügyészséghez. E jelentésben a fogház 1884. évi közegészségi viszonyainak ecsetelése mellett oly üdvös javaslatok is foglaltatnak, melyek érvényesítésével, bizonyára sokat javulna a helyzet, mely a nemzet pusztulásának e téren is csak elszomorító képét tárja fel. A jelentés így szól:

Tekintetes királyi ügyészség?

A lefolyt 1884. évi egészségügyi jelentést a . . . alatti táblás kimutatásokkal mint mellékletekkel van szerencsém beterjeszteni.

Az általános egészségi állapot a s.-a.-ujhelyi kir. ügyészségi fogházban a lefolyt évben jónak

nem volt mondható. Járványszerűleg a scorbort és vérhas lépett fel, s nagy dimenziókat azért nem ért el e két járvány, mert a fegyenczek létszáma megkevesbítettett a továbbszállítás által.

Az alatti táblás kimutatásból kiviláglik, hogy az összes megbetegedés 1096 esetben képezte orvosi beavatkozás tárgyát, meggyógyult 1053, gyógykezelés alatt maradt 16, meghalt 27.

Mint minden évben, úgy jelenleg is a légzési bántalmak adják a megbetegedés legnagyobb számát, ugyanis hörghurutban 149, tüdőlobban 47, gümőkórban 86, toroklobban 27, összesen 308.

A légzőszerveket az emésztési bajok követik 149 esettel.

A váltóláz 134 esettel;

Scrophulosis 63

Scorbuto 14

A légzési bántalmak nagy számát éppen a fegyenczek elhelyezéséből s a zárt helyiségekbeni tartásából vonhatjuk le.

A helybeli fogház népességét a földmiveléssel foglalkozó egyének adják, kik rendes életviszonyaik között az év minden szakában a szabad légen dolgoznak, míg itt — a fogháznak szűk udvarát kivéve — azt nagy részben nélkülözik s így a légzési szervek megfosztva a táplálkozásukat előmozdító s fenntartó anyagtól, aminek legélénkebb bizonyítéka a nagyszámú megbetegedés.

A „börtön betegségek” között a gümőkór évről évre nagyobb, mert míg 1883. évben csak 80 egyén kezeltetett, addig 1884-ben már 86; meg kell azonban jegyezni azt, hogy az év első felében nagy létszám (370 egyéu) a továbbszállításal lejjebb szállított, s így a gümőkór megbetegedési száma ezáltal lényegesen csökkenetett. A scrophulosis 63 esetben képezte orvosi beavatkozás tárgyát; s ha figyelembe vesszük azt hogy a görvény- és gümőkór közötti szoros összefüggés és a bántalmak egymásutáni következése fenn áll, szomoruan kell beismerni, hogy a börtön-betegségek a helybeli fogházban igen nagy mérveket öltöttek.

S miután szerény nézetem szerint az orvos teendője nem a kóragnál hanem az egészséges egyének életmódjának megfigyelése, s ha szükséges, azok okszerű megválasztásánál kezdődik, távol minden ujjtási viszketegetéstől, egészen a humanitási szempontok, s a helyes igazságszolgáltatás és a méltányosság által vezetettve, azon szerény javaslattal vagyok bátor ismét előállani, hogy a fegyenczek szabad légen való rendszeres munkálkodásra szoríttassanak.

Mert mindenekelőtt az államnak óriási költség megkímélése éretnek el az orvosszerek megkímélése által, amennyiben a szabad légen való munkálkodás a kisebb megbetegedési számokat okvetlenül előhozná, amennyiben nem lennének a fegyenczek a szűk zárkak kevés levegőjére szorítva, s így a börtön-bántalmak — minő a gümőkór, scorbuto — kevesebb számmal lépnének fel, annál is inkább, mert mindkét bántalom ragályos.

De a szabad munkálkodás mellett a fegyencz napi munkabéréből önmagát táplálva, illetve az államnak reáfordított kiadásait törleszteni volna képes, sőt a ruházat és a fogházi beruházásokra is egy bizonyos % levonása mellett meglehetne kímélni igen nagy részét a fogházi rovat alatt szereplő kiadásoknak.

Eme szabad munkáltatás mellett, nemcsak az állam nyerne, de — általán ez a legfőbb dolog humanitási szempontból — nyerne a támasznélküli, a legtöbb esetben a legigazságtalanabbul büntetett család, akitől elvontak a kenyérkereső atyát, s kinek fenntartásáról ki sem gondoskodik, mert a munkabér egyrésze ezen szűkölködő szerencsétlenek, s közvetve igen érzékenyen büntetett család tagoknak volna kiadható.

Ha semmi más előnye nem lenne a szabad munkáltatásnak, az már magában elég arra nézve, hogy eme tárgy felett a befolyásos körök gondolkozzanak. A bünt elkövetett s szabadságától megfosztott egyén a társadalom illetve az igazságszolgáltatás részéről ellátatik mindavval, ami tengelőtének fenntartására szükséges, de a család, amely legtöbb esetben kenyérkereső fejétől fosztatik meg, érzékenyebben van büntetve, mint a fegyencz.

A szabad munkáltatás nézetem szerint erkölcsileg is jobb eredményeket hozna létre, mint aminők jelenleg a fogházakban tapasztalhatók, mert az erősebb tesi munka jobban igénybe venné az izom erőt, s így a pihenés üdülés lenne, s nem a szokásos iskola a büntettek mentül furfangosabb keresztüvitelére.

Jelenleg is foglalkoznak a fegyenczek izomerőt igénylő munkával s ez a rab-ipar. Eme rab-ipar az, amit a legméltányosabban támad meg minden iparos, s minden nemzetgazda, mert az iparos ugyanazon tárgyat sokkal drágábban képes előállítani, amennyiben a mukabér magas, de az ő szakképzettsége is pénzébe került, s az általa készített eszközök és tárgyak magasabb izlést és csinosabb kiállítást reprezentálnak, s így jobb tárgyait az olcsóbban előállított tárgyakkal kénytelen versenyre bocsátani, ami nemzetgazdasági szempontból elítélendő.

Az ülő- és zárthelyiségekben folytatott rabmunka nem eredményezi az egészségügynek jobb

lábön való állását, mert a szabad levegő-hiány és a zsufoltság az, ami a fegyenczek egészségi állapotát rosszá teszi, a jelenlegi táplálkozási viszonyok mellett.

S miután a rab-létszámot legnagyobbbrszét földmiveléssel foglalkozó egyének adják, akik szabadságukat visszakapva a kiállott büntetés után ismét csak a velökszületett hajlamok és a megszkás miatt is újra a földmiveléshez térnek vissza, nem válnak mesteremberré már azért sem, mert egészségükben legtöbbnyire úgy megrongáltatnak az ülő, illetve kevés mozgást involváló foglalkozás által, hogy életfeltétel reájuknézve a szabad légen való munka.

A szabadban való foglalkozás mellett szól itt jelenleg a helyi viszonyokról szólhatok — a kevés munkaerő, melyet a helybeli szőlők és földmivelés felette megéreznek.

A szabad munkálkodás létesíthetésének feltételeül kell mindenestre tekinteni, a felügyeletet is.

Eme felügyelet a jelenlegi börtönör személyzettel el nem érhető, de feltéve, hogy a fegyenczek ellátása évenként 12 ezer forintba kerül s a szabad munkáltatás által az állam részére visszafordítható lenne 6—8 ezer forint, eme összegből már lényeges börtönöri személyzet szaporítást lehetne rendszeresíteni.

Hogy pedig esetleg oly fegyenczeknél is, kik a büntetési fokozatuknál, illetve büncselekményeik minősítésénél fogva, a szabad munkára nem alkalmazhatók, egészséges és a társadalomra is hasznos foglalkozást, s így az egészségi állapot javulását lehessen rendszeresíteni, ahöz nem kell egyéb, mint egy gőzkazán 3—4 db körfűrészel, s készenvan a gőz-favágó, ami a foglalkozást megadná, másrészlől a városnak is felette nagy comditással járó hasznót szolgáltatna.

Midőn a tekintetes kir. ügyészségnek a lefolyt évről szóló orvosi jelentésemet beterjesztem, felkérem teljes tisztelettel a börtönöri egészségügyi viszonyokra vonatkozó eme előterjesztésemet figyelembe venni annál is inkább, mert meggyőződésem: hogy az által nemcsak az állam, de az egyesek is jótéteményt élveznének, s az egészségügyi rendezése ezzel is egy lépéssel előbb állana.

S. a.-Ujhely, 1885. január 26.

Dr. Löcherer Lőrincz,

börtönorvos.

A „Zemplén, mult számában közölt felvidéki üdösítésre, mely az ottani g. k. papságot mint a magyarosodás ügyének megbízhatlan leteleményeseit erősen apostrophálja — két rendbeli választ kaptunk, melyeknek annál szivesebben adunk tért, mert hangjukban meleg, hazafias irány nyilvánulását látjuk s hisszük is, hogy e válaszokból kisugárzó jó szellem nem csupán a felszólalók, de általában megynk gör. kath. papságának hazafias érzületét tükrözi vissza, mely idegen törekvések vádjával ma legkevésbbé illehet. A válaszok egyikét terjedelmesebb volta miatt jövő számunkra kellett hagynunk s most csupán Hegedüs Ágoston szacsuri lelkész úr leveleére szorítkozunk, mely eképen szól:

Tekintetes szerkesztő ur!

Becses lapjának f. évi jan 25-iki 4. számának „különfélék” rovatában „megyénk felvidékéről” cím alatt, egy közlemény jelent meg, melyben a felvidéki orosz papság azzal vádoltatik, hogy a sikeresen megindult magyarosítási mozgalmat kellő buzgalommal nem pártolja és hogy e téren működésüktől vajmi keveset várhatni, a mennyiben a magyar állameszme zászlajának fennen lobogtatásáért, nemcsak nem rajongnak; hanem az egymásközi levelezéseknél és az egyházi ügyekben folytatott írásbeli érintkezéseknél is az orosz (!) nyelvet használják.

E közlemény írója téves és roszakaratu információkon látszik elindulni, mert ha kis fáradságot vett volna magának bármelyik felvidéki, — szerinte nem gör. szert. kath. hanem orosz pap hivatalos levelezéseit meotekinteni, mi bárkinék szabadságában áll, azokból meggyőződhetett volna arról, hogy: egyházi ügyekben egy a püspöki, esperesi körlevelek — mindkét egyházmegyében — mint a kerületi egyh. gyűlések jegyzőkönyvei is kizárólag magyar nyelven vezetnek, feleslegesnek találok megemlíteni azt is, mikép a társalgási nyelv papjainknál mindenütt magyar.

A közlemény írója nézetem szerint nem igen tesz a magyarosodás eszméjének jó szolgálatot akkor, midőn ily gyanúsító és hinnem kell valótlan közleményeket bocsát világgá, a melyben nemcsak a felvidéki gör. szert. kath. alpapságot, hanem a törhetlen hazafiságáról és magyar érzelmeiről általánosan tisztelt munkácsi és eperjesi egyházmegyei püspököket is gyanúsítja — tartozván előbbinek főhatósága alá a zanasztázi, utobbie alá a hosztoviczai alesperesi kerületek. Pedig e két egyházfő — ki mindkettő tősgyökeres régi magyar nemesi család sarja — méltatlanul gyanúsíttatnék oly irányzattal, mely a magyarosítási üdvös mozgalomnak akadályul szolgálhatna.

Folytatása a mellékleten.

A közlemény beküldőjének, hogy a valóság-ról meggyőződjk, szives betekintés végett biztosítom, rendelkezésére fognak állani bármely felvidéki esperesi egyházkerületnek jegyzőkönyvei, melyek a gyűlésről vezettek.

Tökéletesen egyetértek tek. szerk. urnak azon kijelentésével, hogy a hazafias irányu mozgalom néhány ember politikai fanatismusán hajótörést nem fog szenvedni, annál inkább, mert ilyenem fanatikuskok, nem hiszem és nem akarom hinni, hogy létezhetnek. Sőt erősen megvagyok győződve, hogy a Kárpátok tövében nem akad gör. szert. kath. pap, ki a magyarosodás ügyét szíven ne viselné és annak terjesztését egész buzgalom és jóakarattal ne teljesítene.

Midőn jelen soraim felvételét becses lapjába kéri batorzkodnám, hazafiu üdvözlettel vagyok tek. szerkesztő urnak

alázatos szolgálja
Hegedüs Ágoston,
szacsuri gör. szert. kath. lelkész.

Egyleti élet.

A magyarnyelvet és népnevelést terjesztő egyesület köréből.

Lapunk utolsó számában több közleményt hozott, melyek tanusítják, hogy a magyarnyelvet és népnevelést terjesztő egyesület kebelében — bár oly tevékenységet, mely nagyobb eredményeket biztosíthatna, idáig még föl nem mutathat — itt-ott üdvös mozzalmak jeleivel találkozunk.

Legujabban működésének két ily bizalomgerlesztő tényét juttathatjuk a közönség tudomására.

Egyik a s.-a. ujhelyi kör választmányi ülése, melyet legközelebb tartott, tevékeny szellemű s az egyesület céljai iránt sok lelkesedést és sok kezdeményezést tanusító elnöke főt. Beszterczey Ferencz plebános ur elnökölte alatt. E gyűlésen melynek jegyzőkönyve kivonatosan közölni fog a többek között egy hasznos intézkedés történt a tagsági díjak beszedését illetőleg, mely abból áll, hogy a tagokat néhány buzgó választmányi tag felosztotta egymás között mi kétségkívül a legalkalmasabb beszedési mód s a többi vidéki körök is követhetnek.

Ugyanezen gyűlésen Hornyay Kálmán indítványára elhatározottak, hogy a kör 17 oly iskolájának látogatására, melyekben a tanulók többsége idegen ajku, bizottságok küldetnek ki, melyek a megyei tanfelügyelő ur s a járási szolgabíró ur közbenjövete s támogatása mellett ez iskolákat folkeresse, ott a tanítókat s gyermekeket előmenetelre, a magyar nyelv elsajátítására buzdítsák s azon tanítók s gyermekeknek, kik a tanév végeig e téren kiváló érdemeket szereznek: ösztöndíj, illetve jutalmakat is tegyenek kihatásba. Vajha e szép törekvést kellő siker koronázza.

E hó 29-én az egyesület központi választmánya is ülést tartott Prámer Alajos alelnök ur elnökölte alatt, melyen a szép számmal megjelent tagok több üdvös határozatot hoztak, melyekről e lapok hasábjain külön is történik majd megemlékezés, a választmányi jegyzőkönyv közlése mellett.

Meghívó.

A zempléni megyei „Házi ipart terjesztő egyesület“ alapító és évdíjas pártoló tagjai folyó 1885. évi február hó 8-án délutáni 2 órakor a megyeháza termében közgyűlésüket tartják meg, erre úgy az érdekelt tagok, mint az érdeklődő közönség tisztelettel meghívatik.

A közgyűlés tárgyai: Beszámolni a multról és intézkedés jövőre nézve. Elnök. titkár s pénztárnok, választmány és felügyelő bizottság lemondása, s ezen tisztségek új választás utján betöltése. Egyébb indítványok.

Viczmány Ödön
elnök.

Köszönet nyilvánítás.

Alőírottak a s.-pataki ref. egyház nevében kedves kötelességünknek tartjuk halás tiszteletünket és köszönetünket mindazok irányában nyilvánítani, kik a f. év jun. 17-én a sárospataki ev. ref. leányiskola alapítókéjének növelésére tartott s közvacsorával összekötött táncvigalom tiszta jövedelmét, mely 380 ft, kieszközölni kegyeskedtek. Első helyen a rendező bizottságnak, élükön az elnökkel s azon fáradhatatlan nőkkel, kik a közvacsorát rendezték, valamint mindenkinek, ki ennek sikerét adományával vagy jelenlétével emelni, biztosítani igyekezett, köztük a főiskolai nemes ifjuságnak. Adja isten, hogy még sokszor áldozhassanak a tanügy oltárán!

Terhes Barna,
ev. ref. lelkész.

Kérészy István,
ev. ref. főgondnok.

Különfélék.

(A s.-a. ujhelyi dalárda) tisztújító közgyűlése f. hó 25-én délután 3 órakor tartott meg a megyeháza kistermében, mely alkalommal a tisztújítás közfelkiáltással a következőleg ment végbe: elnökké Dókus Gyula, alelnökké Spilenberg Barna, jegyzővé Füzessey Ödön, II-od jegyzővé Mester István, pénztárnokká Vályi Bertalan, szertárnokká Fabsits Antal választották meg. A választmányba bevélasztottak a pártoló tagokból: Enyiczkey Gábor, ifj. Farkas Lajos, Képes Gyula, Kossuth János, Somogyi Bertalan, Vass József, Szentgyörgyi Vilmos és Sziráky Barna; a működő tagokból pedig: Bodeczky Ede, Bodnár János, Margitay József, Nagy József, Pataky Miklós, Székely Imre és Sveiger Aron.

(Kinevezés.) Wolfgruber István volt vasutgyártelepi mérnök, ki több éven át köztisztviselő s becsülésben lakott városunkban, közelébb a magyar államvasutak főmérnökévé nevezetett ki.

(A kivándorlási mániából) csak nem tud a köznép. különösen a felvidéki tótság kibontakozni. Mult hó 26-án is a Mihályiban állomásozó csendőrség négy egyént, névszerint: Liszkovszki András. Szklán János f.-körtvélyesi, továbbá Hrabcsák Mihály és Dzuretán András gíglóczy lakosokat csipte el, kik utlevél nélkül akartak a tengeren tutra — elvitörlázni. Az illetők vissza tolonczoltattak községükbe.

(A dalárda) ma egy hete tartott dalestélye oly kitűnően sikerült, mint talán még egyszer sem. A nagy számú közönség, melyben a szép neme is tekintélyesen volt képviselve, valódi élvezettel hallgatta a dalárda által előadott szebbnél szebb új darabokat. Sikerült toasztokban sem volt hiány; a többek közt Kossuth János az egylet eddigi titkárához, kit sorsa városunkból elszolitott, mondott bucsuszavakat. Vacsora alatt folyvást szólt a zene s azontul is, majdnem virradtig, mert míg a hölgyek éjféltájban eloszlottak, addig a jókedvre hangolódott fiatalság, csak hajnal felé tért nyugovóra.

(Gyászhir.) Kossuth Gusztáv Zemplénmegye főszámvevője, 1848 49-iki honvédtiszt, tegnap délután 1 órakor hosszú és súlyos betegség után jobblétre szenderült. Időnk ezuttal rövid arra nézve, hogy a megboldogult élettörténetének csak futólagos áttekintését is nyujthassuk; de amit kimért időnknel fogva most elmondhatunk felette, azt e pár szóba foglaljuk: meleg keblü jó barát, hű hazafi, ovéit gyöngéden, mondhatni a gyöngeségig szerető család apa. áldozatkész emberszerető s hosszú időn át a megyének tisztét közmegelégedésre betöltő hivatalnok volt. A lassu sorvasztó betegség már közel egy éve lesz, hogy kiragadta munkássága köréből s a közügy s társadalomra nézve élő-halottá tevő, míg sok szenvedésének a könyörtelen halál tegnap véget vetett. Kidöltét bánatos özvegye, szeretett gyermekei s a jó barátok nagy száma keserget s fájó részvét mellett adja át hamvait az enyészetnek, emléket azonban keblébe zárva, a változó idők és viszonyok daczára is bizonyára sokáig hűven megőrzendi. A család részéről kiadott gyászjelentés így szól: Özv. Kossuth Gusztávné szül. Vitéz Ilona, továbbá Ilona és István gyermekei, Kossuth Sándor és fia János, Kossuth Sámuel, Kossuth Ádám, Péter és fia Péter; valamint számos rokonok és jó barátok nevében is szomorodott szívvel jelentik szeretetfejtje, illetőleg atyjuk, testvére s nagybátyjuknak Udvardi Kossuth Gusztávnak 1848 49-iki honvédtisztnak élte 60-ik, boldog házasságának 22-ik évében f. évi január 31-én d. u. 1 órakor a halotti szentségek felvétele mellett hosszas szenvedés után történt gyászos elhunytát. A boldogultnak hült tetemei f. hó 2-án d. u. 3 és fél órakor fognak az itteni róm. kath. sirkertben örök nyugalomra tétetni, az engesztelő sz. mise áldozat pedig f. hó 3-án 9 órakor az egek urának bemutatni. Béke hamvaira!

(Dalár-estély.) Dalárdánk által ma egy hete Kapy Lajos egyik kitűnő tagjának eltávazása alkalmából rendezett bucsu-estély ismét egyike volt ama kedélyes összejöveteleknek, melyekben műpártoló közönségünk mindig szívesen vesz részt. Ez alkalomból is, arról győződünk meg, hogy dalárdánk, mely oly kiváló hangerőkkel s oly kitűnő vezetővel rendelkezik; darabjainak mondhatjuk: művészi előadása által immár azon magaslatra emelkedett, hogy nemcsak a laikus, de a műértő közönségnek igényeit is minden tekintetben kielégíti. Ha majd a közel jövőben alkalma nyílik közönségünknek ezekről tán egy nagyobb szabásu hangversenyben meggyőződni, nem kételkedünk, hogy a buzgó pártolást valóban megérdemlő egylet iránt nem lesz szűkkeblü s szívesen fog áldozni a szép s nemes működések előmozdítására. A miskolci orsz. dalár-ünnepélyen nyert ezüst érmet az orsz. dalárszövetség gyűlésén e napokban kiadtak s ma már az dalárdánk birtokában van. Az érem 2 forintos tallér nagyságu, egyik oldalán lant van, következő felirattal: A z o r s z á g o s d a l á r - e g y e s ű l e t v e r e n y é r m e; másik oldalán koszoruba

foglalva ez áll: A s.-a. ujhelyi dalárdának. Miskolczon, 1884. aug. 11-én.

(Amerikába amerikaisan) Azt tartják: van eset rá, hogy néha a karó is „elsül“. A kolostor falai bár meglehetősen ridegek, azért megtörténik, hogy olykor egyik-másik barát szíve, mint a füledt szénaboglya, lobot vet s ami nyomában marad: épp oly „hamvadt szerelem üszke“, mint akarmelyik közönséges hidalgóé. Így történt: hogy a sztropkói francziskánus zarda vikáriusa is a szöröcsuhát jobbnak látta felcsereálni oly modern szabásu köpönyeggel, mely nemcsak az idő viszontagsága ellen óv meg, de a melyel még egy természetes orosz lányt is (nem nubiai, hanem csak varehóczit értünk) képes betakarítani. Egyszóval a vikáriussága — mint Sztropkóról írják nekünk — legközelebb uti laput kötött a talpára s egy szép tót leánnyal Amerikába szökött. Most már az egész konvent egy becsületes öreg gvardián és vagy 60 tavaszt átél gazdászonyból áll, akik már jobban oda és együvé szoktak, sem hogy oly hosszú utat tegyenek egy rövid életü boldogságért.

(Hymen.) Reichard Salamon fiatal ügyvéd, ma egy hete váltott jegyet Hercz Francziska kisasszonnyal, Hercz Kálmán helybeli kereskedő szép leányával. Az eljegyzést lakoma követte.

(Napok óta) némi kis változással, kemény, hideg, száraz idő jár, a mi az egészségi viszonyokra kedvezőnek mondható, a gazdák azonban a vetések miatt, melyeket egy csep hó sem borít, aggodalommal vannak eltelve, mert azokban a száraz kemény hideg könnyen kárt okozhat. Nem kevésbé aggasztó, hogy az egerek, melyek nyár végén s ősszel oly rengeteg módra elszaporodtak, semmi áron sem akarnak elpusztulni s úgy látszik, hogy a nagy hideg teljességgel nem árt egészségüknek.

(Bűnfenyítő ügyek.) A satoralja-ujhelyi kir. törvényszék bűnfenyítő osztályánál: Koleszár János lopási, Fényes József lopási, Barta Pál lopási, Benkó József lopási, f. hó 4-én Kriska Iván sikkasztási, Somfa János és társai lopási, Kaprály Hancsa lopási és Csuhata Andrásné lopási bűnyükben f. hó 5-én fognak a végtárgyalások megtartatni.

(Képviselő választók.) Megyénkben az 1885. évre összeállított képviselő választók összes száma 19,263. Ebből szavaz 848 régi jogon; 14,728 földadó, 75 házadó. 2333 jövedelemadó és 1279 értelmiség alapján.

(A Kazinczy utca) vizszükségletén immár valahára segítve leend, mert azon utcák ügyszólván egyetlen kutjának azonnali helyreállítását — mely iránt a város előljárást az érdekeltek hasztalan interpelláltak — az alispán szigoruan elrendelte.

(Öszinte vallomás.) A z... i pugris libalopás miatt állott pár nappal egyik bíróság előtt. „Hát miért lopta el a libát?“ kérdi tőle a vizsgáló bíró. „Miért?“ kérem alásan, mert hát, hát meg voltam én abban az időtájban bolondulva, megmondhatja ezt a kórház-felügyelő is itt Ühelyben. „Hát hogyan bolondult meg?“ „Hogyan é, hát csak úgy, instálom alásan, mert mód nélkül szerettem én a pálinkát, — mikor rám jött a bolond óra, ha az égben mutattak volna egy krajczár ára pohárka pálinkát, meg egy kis bagót, lajtorján mentem volna én fel érte. kérem alásan, fel én, oda az égbe! Ettől bolondultam én meg. De most már nem iszom, bizonyisten nem iszom.“ Nevezetes a dologban az, hogy a deliquens ez őszinte vallomástételkor is pityókos volt — egy pettyet. Hiába volt azonban minden mentség: a libalopásért elíteltetett.

(A magyar gentry, a nemesség ellen) özőne indult meg a támadásoknak. Kezdetben nevetségességeknek és válaszra nem méltóknak tartották az új földesurak és szolgálattevők henczegéseit, de ma már oly egyének is állottak (valószínűleg ideiglenesen) szolgálatukba a kiknek válaszolni lehet, sőt kell is. A „Szemle“ ujévi számában Revisor hatalmas választ ad Censornak, ki röpiratában a gentrynek egyszerű kiirtásán fáradozik. Revisor röpirata hazánk egyik jelesebb írójának tollából való. Ajánljuk e röpiratot, hanem ajánljuk egyuttal a „Szemlé“ is, mely ma a nemességnek és a gentrynek leghivebb közlönye. Támogassuk a „Szemlé“ ne csak előfizetéssel, de azzal is, hogy ajánlás utján a legszélesebb körökben terjesszük el. Hívjuk fel a kaszinókat, olvasó köröket és kávéházakat, hogy járassák a „Szemlé“. Ennyit már mégis csak megtehetnek osztályunk kevésbé tehetősebb tagjai is! A kik drágálják a „Szemlé“, (félévre 5 forint) álljanak össze ketten, hárman, inkább közösen tartsák azt, mint más olyan olcsóbb lapot, mely esetleg ellenség kezéből jó. Azok pedig, a kiknek módjukban áll ily lapot járni, fontolják meg jól, hogy mit ad a „Szemle“ évi 10 frtért. A „Szemle“ kéthetenként jelenik meg, gyönyörű illusztrációkkal, a menyire lehet eredeti képekkel, csupa eredeti irodalmi és társadalmi közleményekkel legkitűnőbb íróink és osztályunk legtekintélyesebb tagjai tollából. Ezenkívül ad a „Szemle“ olyan tartalmas és illusztrált sport rovatot, (5—6 oldal) a mely

A közlemény beküldőjének, hogy a valóság-ról meggyőződjk, szives betekintés végett biztosítom, rendelkezésére fognak állani bármely felvidéki esperesi egyházkerületnek jegyzőkönyvei, melyek a gyűlésről vezettetnek.

Tökéletesen egyetértek tek. szerk. urnak azon kijelentésével, hogy a hazafias irányu mozgalom néhány ember politikai fanatismusán hajótörést nem fog szenvedni, annálisinkább, mert ilynemű fanatikusok, nem hiszem és nem akarom hinni, hogy létezhetnek. Sőt erősen megvagyok győződve, hogy a Kárpátok tövében nem akad gör. szert. kath. pap, ki a magyarosodás ügyét szívében ne viselné és annak terjesztését egész buzgalom és jóakarattal ne teljesítene.

Midőn jelen soraim felvételét becses lapjába kéri batorzkodnám, hazafiui üdvözlettel vagyok tek. szerkesztő urnak

alázatos szolgálja
Hegedüs Ágoston,
szacsuri gör. szert. kath. lelkész.

Egyleti élet.

A magyarnyelvet és népnevelést terjesztő egyesület köréből.

Lapunk utolsó számában több közleményt hozott, melyek tanúsítják, hogy a magyarnyelvet és népnevelést terjesztő egyesület kebelében — bár oly tevékenységet, mely nagyobb eredményeket biztosíthatna, idáig még föl nem mutathat — itt-ott üdvös mozgalmak jeleivel találkozunk.

Legujabban működésének két ily bizalomgerjesztő tényét juttathatjuk a közönség tudomására.

Egyik a s.-a. ujhelyi kör választmányi ülése, melyet legközelebb tartott, tevékeny szellemű s az egyesület céljai iránt sok lelkesedést és sok kezdeményezést tanúsító elnöke főt. Beszterczey Ferencz plebános ur elnöklété alatt. E gyűlésen melynek jegyzőkönyve kivonatosan közöltetni fog a többek között egy hasznos intézkedés történt a tagsági díjak beszédését illetőleg, mely abból áll, hogy a tagokat néhány buzgó választmányi tag felosztotta egymás között mi kétségekívül a legalkalmasabb beszédési mód s a többi vidéki körök is követhetnek.

Ugyanezen gyűlésen Hornyay Kálmán indítványára elhatározottak, hogy a kör 17 oly iskolájának látogatására, melyekben a tanulók többsége idegen ajku, bizottságok küldetnek ki, melyek a megyei tanfelügyelő ur s a járási szolgabíró ur közbenjőtte s támogatása mellett ez iskolákat fölkeresve, ott a tanítókat s gyermekeket előmenetelre, a magyar nyelv elsajátítására buzdítsák s azon tanítók s gyermekeknek, kik a tanév végeig e téren kiváló érdemeket szereznek: ösztöndíj, illetve jutalmakat is tegyenek kiltásába. Vajha e szép törekvést kellő siker koronázza.

E hó 29-én az egyesület központi választmánya is ülést tartott Prámer Alajos alelnök ur elnöklété alatt, melyen a szép számmal megjelent tagok több üdvös határozatot hoztak, melyekről e lapok hasábjain külön is történik majd megemlékezés, a választmányi jegyzőkönyv közlése mellett.

Meghívó.

A zemplénmegyei „Házi ipart terjesztő egyesület“ alapító és évdíjas pártoló tagjai folyó 1885. évi február hó 8-án délutáni 2 óraker a megyeháza termében közgyűlésüket tartják meg, erre ugy az érdekelt tagok, mint az érdeklődő közönség tisztelettel meghívatik.

A közgyűlés tárgyai: Beszámolni a multról és intézkedés jövőre nézve. Elnök, titkár s pénztárnok, választmány és felügyelő bizottság lemondása, s ezen tisztségek új választás utján betöltése. Egyébb indítványok.

Viczmány Ödön
elnök.

Köszönet nyilvánítás.

Aláírottak a s.-pataki ref. egyház nevében kedves kötelességünknek tartjuk halás tiszteletünket és köszönetünket mindazok irányában nyilvánítani, kik a f. év jun. 17-én a sárospataki ev. ref. leányiskola alapítójének nevelésére tartott s közvacsorával összekötött táncvigalom tiszta jövedelmét, mely 380 frt, kieszközölni kegyeskedtek. Első helyen a rendező bizottságnak, élükön az elnökkel s azon fáradhatatlan nőekkel, kik a közvacsorát rendezték, valamint mindenkinél, ki ennek sikerét adományával vagy jelenlétével emelni, biztosítani igyekezett, köztük a főiskolai nemes ifjuságnak. Adja isten, hogy még sokszor áldozhassanak a tanügy oltárán!

Terhes Barna,
ev. ref. lelkész.

Kérészy István,
ev. ref. főgondnok.

Különfélék.

(A s.-a. ujhelyi dalárda) tisztújító közgyűlése f. hó 25-én délután 3 óraker tartott meg a megyeháza kistermében, mely alkalommal a tisztújítás közfelkiáltással a következőleg ment végbe: elnökké Dókus Gyula, alelnökké Spilenberg Barna, jegyzővé Füzessey Ödön, II-od jegyzővé Mester István, pénztárnokká Vályi Bertalan, szertárnokká Fabsits Antal választották meg. A választmányba bevélasztottak a pártoló tagokból: Enyiczkey Gábor, ifj. Farkas Lajos, Képes Gyula, Kossuth János, Somogyi Bertalan, Vass József, Szentgyörgyi Vilmos és Sziráky Barna; a működő tagokból pedig: Bodeczky Ede, Bodnár János, Margitay József, Nagy József, Pataky Miklós, Székely Imre és Sveiger Aron.

(Kinevezés.) Wolfsgruber István volt vasutgyártelepi mérnök, ki több éven át köztisztviselt s becsülésben lakott városunkban, közelébb a magyar államvasutak főmérnökévé nevezetett ki.

(A kivándorlási mániából) csak nem tud a köznép, különösen a felvidéki tótság kibontakozni. Mult hó 26-án is a Mihályiban állomásozó csendőrség négy egyént, névszerint: Liskovszki András, Szklán János f.-körtvélyesi, továbbá Hrabcsák Mihály és Dzuretán András giglőzi lakosokat csipte el, kik utlevél nélkül akartak a tengeren keltre — elvitörlni. Az illetők vissza toloncoltattak községükbe.

(A dalárda) ma egy hete tartott dalestélye oly kitünően sikerült, mint talán még egyszer sem. A nagy számu közönség, melyben a szép neme is tekintélyesen volt képviselve, valódi élvezettel hallgatta a dalárda által előadott szebbnél szebb új darabokat. Sikerült toasztokban sem volt hiány; a többek közt Kossuth János az egylet eddigi titkárához, kit sorsa városunkból elszölytött, mondott bucsuszavakat. Vacsora alatt folyvást szolt a zene s azontul is, majdnem virradtig, mert míg a hölgyek éjfeltájban eloszlottak, addig a jókedvre hangolódtott fiatalok, csak hajnal felé tért nyugovóra.

(Gyászhir.) Kossuth Gusztáv Zemplénmegye főszámvevője, 1848 49-iki honvédtiszt, tegnap délután 1 óraker hosszú és súlyos betegség után jobblétre szenderült. Időnk ezuttal rövid arra nézve, hogy a megboldogult élettörténetének csak futólagos áttekintését is nyujthassuk; de amit kimért időnknel fogva most elmondhatunk felette, azt e pár szóba foglaljuk: meleg keblű jó barát, hű hazafi, övét gyöngéden, mondhatni a gyöngeségig szerető család apa, áldozatkész emberszerető s hosszú időn át a megyének tisztét közmegelegedésre betöltő hivatalnok volt. A lassu sorvasztó betegség már közel egy éve lesz, hogy kiragadta munkássága köréből s a közügy s társadalomra nézve élő-halottá tevő, míg sok szenvedésének a könnyörtelen halál tegnap véget vetett. Kidöltét bánatos özvegye, szeretett gyermekei s a jó barátok nagy száma kesergi s fájó részvét mellett adja át hamvait az enyészetnek, emléket azonban kebiébe zárva, a változó idők és viszonyok daczára is bizonyára sokáig hűen megörzendi. A család részéről kiadott gyászjelentés így szol: Özv. Kossuth Gusztávné szül. Vitéz Ilona, továbbá Ilona és István gyermekei, Kossuth Sándor és fia János, Kossuth Sámuel, Kossuth Ádám, Péter és fia Péter; valamint számos rokonok és jó barátok nevében is szomorodott szívvel jelentik szeretet férje, illetőleg atyjuk, testvére s nagybátyjuknak Udvardi Kossuth Gusztáv-nak Zemplénmegye főszámvevője s 1848 49-iki honvédtisztnak élte 60-ik, boldog házasságának 22-ik évében f. évi január 31-én d. u. 1 óraker a halotti szentségek felvétele mellett hosszas szenvedés után történt gyászos elhunytát. A boldogultnak hült tetemei f. hó 2-án d. u. 3 és fél óraker fognak az itteni róm. kath. sirkertben örök nyugalomra tétetni, az engesztelő sz. mise áldozat pedig f. hó 3-án 9 óraker az egek urának bemutatni. Béke hamvaira!

(Dalár-estély.) Dalárdánk által ma egy hete Kapy Lajos egyik kitünő tagjának eltávozása alkalmából rendezett bucsu-estély ismét egyike volt ama kedélyes összejöveteleknek, melyekben műpártoló közönségünk mindig szívesen vesz részt. Ez alkalomból is, arról győződünk meg, hogy dalárdánk, mely oly kiváló hangerőkkel s oly kitünő vezetővel rendelkezik; darabjainak mondhatjuk: művészi előadása által immár azon magaslatra emelkedett, hogy nemcsak a laikus, de a műértő közönségnek igényeit is minden tekintetben kielégíti. Ha majd a közel jövőben alkalma nyílik közönségünknek ezekről tán egy nagyobb szabásu hangversenyben meggyőződni, nem kételkedünk, hogy a buzgó pártolást valóban megérdemlő egylet iránt nem lesz szűkkeblű s szívesen fog áldozni a szép s nemes működések előmozdítására. A miskolczi orsz. dalár-ünnepélyen nyert ezüst érmet az orsz. dalárszövetség gyűlésén e napokban kiadtak s ma már az dalárdánk birtokában van. Az érem 2 forintos tallér nagyságu, egyik oldalán lant van, következő felirattal: A z o r s z á g o s d a l á r e g y e s ü l e t v e r e n y é r m e; másik oldalán koszoruba

foglalva ez áll: A s.-a.-ujhelyi dalárdának. Miskolczon, 1884. aug. 11-én.

(Amerikába amerikaiak) Azt tartják: van eset rá, hogy néha a karó is „elsül“. A kolostor falai bár meglehetősen ridegek, azért megtörténik, hogy olykor egyik-másik barát szíve, mint a füledt szénaboglya, lobot vet s ami nyomában marad: épp oly „hamvadt szerelem üszke“, mint akarmelyik közönséges hidalgóé. Így történt: hogy a sztropkói franciskánus zárda vikáriusa is a szörcesuhát jobbnak látta felcserélni oly modern szabásu köpönyeggel, mely nemcsak az idő viszontagsága ellen óv meg, de a melyel még egy természetes orosz lányt is (nem nubiai, hanem csak varehóciért) képes betakarítani. Egyszóval a vikáriussága — mint Sztropkóról írják nekünk — legközelebb uti laput kötött a talpára s egy szép tót leánnyal Amerikába szökött. Most már az egész konvent egy becsületes öreg gvardián és vagy 60 tavaszt átélit gazdaszszonyból áll, akik már jobban oda és együvé szoktak, sem hogy oly hosszú utat tegyenek egy rövid életü boldogságért.

(Hymen.) Reichard Salamon fiatal ügyvéd, ma egy hete váltott jegyet Hercz Francziska kisasszonnyal, Hercz Kálmán helybeli kereskedő szép leányával. Az eljegyzést lakoma követte.

(Napok óta) némi kis változással, kemény, hideg, száraz idő jár, a mi az egészségi viszonyokra kedvezőnek mondható, a gazdák azonban a vetések miatt, melyeket egy csep hóm sem borít, aggodalommal vannak eltelve, mert azokban a száraz kemény hideg könnyen kárt okozhat. Nem kevésbé aggasztó, hogy az egerek, melyek nyár végén s ősszel oly rengeteg mődra elszaporodtak, semmi áron sem akarnak elpusztulni s ugy látszik, hogy a nagy hideg teljességgel nem árt egészségüknek.

(Bűnfenyítő ügyek.) A satoralja-ujhelyi kir. törvényszék bűnfenyítő osztályánál: Koleszár János lopási, Fényes József lopási, Barta Pál lopási, Benkó József lopási, f. hó 4-én Kriska Iván sikkasztási, Somfa János és társai lopási, Kaprály Hancsa lopási és Csuhata Andrásné lopási bűnyegyekben f. hó 5-én fognak a végtárgyalások megtartatni.

(Képviselő választók.) Megyénkben az 1885. évre összeállított képviselő választók összes száma 19,263. Ebből szavaz 848 régi jogon; 14,728 földadó, 75 házadó. 2333 jövedelemadó és 1279 értelmiség alapján.

(A Kazinczy utca) vizszükségletén immár valahára segítve leend, mert azon utczak ugyszólván egyetlen kutjának azonnali helyreállítását — mely iránt a város előjáróságát az érdekeltek hasztalan interpelláltak — az alispán szigoruan elrendelte.

(Öszinte vallomás.) A z . . . i pugris libalopás miatt állott pár nappal egyik bíróság előtt. „Hát miért lopta el a libát?“ kérdi tőle a vizsgáló bíró. „Miért?“ kérem alásan, mert hát, hát meg voltam én abban az időtájban bolondulva, megmondhatja ezt a kórház-felügyelő is itt Ühelyben.“ „Hát hogyan bolondult meg?“ „Hogyan é, hát csak ugy, instálom alásan, mert mód nélkül szerettem én a pálinkát, — mikor rám jött a bolond óra, ha az égben mutatnak volna egy krajczár ára pohárka pálinkát, meg egy kis bagót, lajtorján mentem volna én fel érte. kérem alásan, fel én, oda az égbe! Ettől bolondultam én meg. De most már nem iszom, bizonyisten nem iszom.“ Nevezetes a dologban az, hogy a deliquens ez öszinte vallomástételkor is pityókás volt — egy pettyet. Hiába volt azonban minden mentség: a libalopásért elíteltetett.

(A magyar gentry, a nemesség ellen) özőne indult meg a támadásoknak. Kezdetben nevétségeknek és válasza nem méltóknak tartották az új földesurak és szolgálattevők henczegéseit, de ma már oly egyének is állottak (valószínűleg ideiglenesen) szolgálatukba a kiknek válaszolni lehet, sőt kell is. A „Szemle“ ujévi számában Revisor hatalmas választ ad Censornak, ki röpiratában a gentrynek egyszerű kiirtásán fáradozik. Revisor röpirata hazánk egyik jelesebb írójának tollából való. Ajánljuk e röpiratot, hanem ajánljuk egyuttal a „Szemlé“ is, mely ma a nemességnek és a gentrynek leghívebb közlönye. Támogassuk a „Szemlé“ ne csak előfizetéssel, de azzal is, hogy ajánlás utján a legszélesebb körökben terjesszük el. Hívjuk fel a kaszinókat, olvasó köröket és kávéházakat, hogy járassák a „Szemlé“. Ennyit már mégis csak megtehetnek osztályunk kevésbé tehetősebb tagjai is! A kik drágálják a „Szemlé“, (félévre 5 forint) álljanak össze ketten, hárman, inkább közösen tartsák azt, mint más olyan olcsóbb lapot, mely esetleg ellenség kezéből jó. Azok pedig, a kiknek módjukban áll ily lapot jártni, fontolják meg jól, hogy mit ad a „Szemle“ évi 10 frtéért. A „Szemle“ kéthetenként jelenik meg, gyönyörű illusztrációkkal, a menynyire lehet eredeti képekkel, csupa eredeti irodalmi és társadalmi közleményekkel legkitünőbb íróink és osztályunk legtekinélyesebb tagjai tollából. Ezenkívül ad a „Szemle“ olyan tartalmas és illusztrált sport rovatot, (5—6 oldal) a mely

minden vadászt, vagy a sport bármely nemét kedvelő egyént kielégít. Végre gazdasági és általános szemlék című rovatunk kizárólag oly dolgokat közöl, amelyek a legintelligensebb olvasót, a főnemesség s a gentry tagjait közelből érdeklik. A mult izben közöltük az egész tekintélyes névsort azok neveivel, kik maig a Szemlébe irtak: Balázs Sándor, Barcsay János, Beniczky Gyula, gróf Eszterházy Pál, Hanvay Zoltán, Kálly Albert, báró Kemény Béla, Majláth József, gróf Migazzy Vilmos, Majthényi Lajos, Mikszáth Kálmán, báró Nyáry Gyula, Reviczky Gyula, Szentiványi Emil, ifj. gróf Teleki Sándor, Vajda János, ifj. báró Vay Miklós, gróf Zay Miklós stb. A „Szemle” előfizetési ára egy negyed évre 2 frt 50 kr., fél évre 5 frt. Gr. Kreith Béla és gr. Zichy Imre szerkesztők és kiadók. Budapest, Lövész-utca 5.

(A gentry marad!) című röpirat (Aigner Lajos kiadása Budapest, ára 50 kr) hatalmasan választott „Censornak” a magyar középosztály ellen irt röpiratára. A „Gentry marad” szerzője Revisor első rangú író s a gentry lapjának a a Szemlének munkatársa. A Szemle febr. 4-iki száma (kettős szám) mutatványt ad a fent említett röpiratból.

(Korai gyümölcsök.) H. J. Kovácsanócz négy frtot tartogatott ladájában, a mi tudomásukra jutott B. J. és T. A. kollegáinak, a kik is egymással frtyre léptek és drótból fabrikált kulccsal a csukott ladát felnyitván, abból a négy frtot szépen kiemelték. A fiatal tolvajok ellen a vizsgálat megindított. Folyó hó 15 én pedig Kormos és Decsényi kereskedésében alkalmazva volt K. G. Nyolcvan frtot ellopott s azon ruhaneműket vásárolt össze. K. G. átadatott a fenytő törvényszéknek.

(Statisztikai adatok) a mult évről a s.-a. ujhelyi kir. törvényszéki fogházból. Fegyházra elíteltetett: férfi 52, nő 3 bortönrre férfi 69, nő 8, fogházra férfi 30, nő 6, elzárásra nő 1, összesen 151 férfi, 18 nő. Jogerősen még el nem ítéltetett vizsgálat alatti 64 férfi, 13 nő, főlebbezés alatti 40 férfi, 4 nő, összesen 104 férfi, 17 nő. Összes létszám 1885. évi január 1-én 290, ebből 255 férfi, 35 nő. 1884. évi január 1-én volt az összes létszám 360 és így 70-nel több. Az 883. i évi összes forgalom állott 751 férfi, 89 nő, vagyis összesen 840 egyébből, a 884-ik évi forgalom pedig 676 férfi, 94 nő, összesen 770 egyébből.

Irodalom.

Vettük a „Gondlőz” 18. számát, a következő változatos tartalommal: „Az új főispán” regény Tolnai Lajostól; „A keltő óra” satira Endrődi Sándortól; „Magyar költők szerelme” (Csokonai Lillája) Szana Tamástól; „A végzet” regény Margitay Dezsőtől; „Egy rut leány története” tündérválték Balázs Sándortól; „Szekely támadt, szekely bánja” történeti regény P. Szathmáry Károlytól; „Ki lesz az örökös?” Hartmann-Plön-től (vége); Ezeket követi a boríték érdekes tartalma. A vállalkozó-kiadó e számban is újabb jelét adta áldozatkészségének azzal, hogy kizárólag előfizetői számára hirneves hazánk Munkácsy Mihálynak „A bús betyár” című olaj festményét olajnyomatban sokszorosította. A minden vasárnap megjelenő lap előfizetési ára: negyedévre 1 frt 50 kr., egy hónapra 50 kr. Az előfizetési pénzek Székely Aladár kiadó tulajdonoshoz küldendők Budapestben, VII., dobuzta 14. Figyelmeztetjük olvasóinkat e kintő lapra, melyből a kiadó mindenkinek szolgát mutatványszámmal ingyen és bérmentve, ki e végre hozzá fordul.

Az „Ország-Világ”, e kintő magyar képes hetilap január 17-iki 3. száma ismét rendkívül gazdag tartalommal és gyönyörű képekkel jelent meg. Degre Alajos, a szerkesztő „Végzet földesúr”-ának befejező közleménye. — Karlovsky M. Ida, „A nők világából”. — Bogdányi Lajos fordításában Eugène Manuel a francia akadémia által koszoruzott „A vén imakönyv” című verse. — „A falu urai.” Regény Tolnai Lajostól. — XVI. Lajos és Mária Antoinette a versaillesi palotában. — Benczur Gyula festménye után. — „A beszélő szikla regéje.” K. Nagy Sándor-tól. — „Björnsterne Björnson.” Arczképpel. — „Világ szája.” Mészáros István szép költeménye. — „A virágok szerelméről.” Farkas Ödön-től. — „A kis gyámánya.” Képpel. — „Nehéz munka.” Képpel. — „A hét története.” Székely Huszártól. — „Zene lezke.” Czimképpel. — „Abbazia, téli gyógyhely.” Három képpel. — „Kruesz Chryzosom.” Arczképpel. — Képmutatvány dr. Majer István „Ezer műkereszt” című remek művéből. Ezután jönnek a rovatok, melyeknek gazdag tartalma, változatossága kiváló érdekű. Ugymint: Tudomány és irodalom, Vidéki élet, színház és művészet, újdonságok, rövid hírek, hymen, gyászrovat, innen-onnan, rejtvények, naptár és hirdetések. — Előfizetési ára: egész évre 10 frt; fél évre 5 frt; negyed évre 2 frt 50 kr. Egyes szám ára 20 krajczár. Előfizetési pénzek a Pallas irodalmi és nyomdai részvénytársasághoz, Gránátos-utca 6. szám hűtendők.

Legmulattatottabb és legváltozatosabb tartalmu lap ma a Pesti Hirlap. Nincs egyetlen száma, melyben vagy országgyűlési, vagy kaszinói, vagy színházi s egyéb humoros karcolat, továbbá külföldi (párisi) meg hazai jó adomák, élceket, mulattató tárczák nem volnának. Ellenben unalmas, vagy nem napi érdekű közleményre a Pesti Hirlapban soha sem akadhatni. Az unalmas tárgyú vagy kidolgozástól úgy irtózik a Pesti Hirlap, mint ördög a tömjéntől. De nem is csoda, mikor rendes munkatársai közt foglal helyet legkedveltebb elbeszélő írónk s ma szinte páratlanul álló jeles humoristánk Mikszáth Kálmán mellett két legjobb életrajzszerkesztőnk: dr. Ágai Adolf (Csicseri Bors), és Bartók Lajos (Don Pedrő) a lap belmunkatársa. Tárcaírói a legkedveltebb s legügyesebb tollu újabb és régibb írónk írják; vezércikkeiket pedig elsőrangú publicisták, kik a lap szabadelvű és független iránya mellett különböző pártállásai dacára szépen megírnék egymás mellett; mint: Pulszky Ferencz, Török Kálmán, Beksics Gusztáv, Pesty Frigyes, Borostyáni Nándor, dr. Kenedi Géza fel. szerkesztő, stb. Két specialitása a Pesti Hirlapnak hogy hétón és ünnepe utáni napon is 4 oldalas mellékletet közöl, mit ma egyetlen egy európai lap sem nyújt; továbbá előfizetőinek hetenkint 4 oldalas, albumba köthető zenemel-

lékletet ajándékoz, tehát 70—80 érdekes zenedarabot évenként. Előfizetési ára mindezek mellett igazán jutányos: negyedévre 3 frt 50 kr.; egy hóra 1 frt 20 kr. Mutatványszámokat levelezőlapon kifejezett óhájra egy hétig ingyen küld a kiadóhivatal (Légrády testvérek, Budapest, Nádor-utca 7. sz.)

Vörösmarty összes művei-nek 17 és 18. füzeté Méhner Vilmos könyvkereskedő kiadásában Budapestben már megjelent. Ajánljuk a jeles munkát a t. olvasó közönség figyelmébe.

Felelős szerkesztő és kiadó laptulajdonos
BORÚTH ELEMER.
Főmunkatárs **FARKAS BERTALAN**

Hirdetmények.

Az első, valódi nyálkaoldó Hoff János-féle maláta-mell-cukorkák kék papírban vannak.

Hoff János-féle maláta-kivonati egészségi sör 1 üveg 60 kr.	Hoff János-féle összpontosított maláta kivonatot 1 üveg ft 1.12, kis üv. 70 kr.
--	--

Az orvosi tekintélyek, mint Bécsben: Dr. Bamberger, Schrötter, Schnitzler, Rokitsansky, Basch, Finger tanárok stb. Berlinben: Dr. Frerichs, Langenbeck, Liebreich 0. tanárok stb. több betegségekben a legjobb sikerrel rendelik.

Hoff János maláta-kivonati mell-cukorkák Csomagonként 60, 30, 15 és 10 kr. valódi kék papírban.	Hoff János-féle maláta egészségi csokoládé 1/2 kl. I. 2 ft 40, II. 1 ft 60, 1/4 kl. I. 1 ft 30, II. 90 kr.
--	--

Mell és gyomorbajok,

hurutos bántalmak, nyakfájás, emésztés- és ideggyengeség, elsóványodás, verszegénység és elgyengülés ellen.

HOFF JÁNOS

urnak, a maláta-kivonati főtalálója és készítőjének, cs. kir. udvari szállítója Európa legtöbb fejedelemségeknél.

Bécs, Graben, Bräunestrasse 8. sz.

Sárospatak, 1884. ápril 2.
A Hoff János-féle maláta-kivonati egészségi sör és Hoff János-féle mell-maláta-cukorkák kitűnően hatottak (torokbajom ellen, kérek ennélfogva 11 palacz és 5 zacskóval e fölülmulthatatlan készítményekből utánvét mellett. Tisztelettel **Soltész Ferencz Sárospatakon.**

E sorok vétele után azonnal sziveskedjék 11 üveg Hoff János-féle maláta-sört küldeni, miután az, Istennek hála, atyámnak nagyon hasznos. Haladéktalan teljesítést várva maradtam
Kohn Rozália Tokajban, 1884. febr. 10.

Czacza, 1881. január 3.
Sziveskedjék e soraim vétele után 2 fél kilót az ön I. r. maláta-csokoládéjából utánvét mellett küldeni. Tisztelettel **Altmann Lipót.**

Véce, Gálszécs mellett. 1883. december 23.
Sziveskedjék ismét 28 üveggel küldeni kipróbált Hoff János-féle maláta-kivonati egészségi söréből utánvét mellett. Tisztelettel

Hoyos Sándor gróf Töke-Terebesen.
Via Miskolcz, S.-a.-Ujhelyi

A zágrábi 23. sz. cs. kir. katonai kórháztól. Hoff János mindkét készítménye, a maláta kivonati egészségi sör és maláta-egészségi csokoládé fellabadoknál, továbbá légzési és emésztési szervek hurutjában és ingerlékenységében szenvedőknél, kitűnő étrendi erősítő szereket bizonyultak. — A maláta-csokoládé kávé mellé pótléknak különösen ajánlható, betegeknek és fellabadoknak kedves reggelije.

Dr. Kaizer, **Dr. Isehitz,**
törzs- és osztály-főnök-orvos. főtörzs-orvos.

Kaphatók S.-a.-Ujhelyben: Kormos és Decsényi Szentgyörgyi Vilmos, Homonna: Pápai Pál. Nagy-Mihály: Marmorstein S. Tokaj: D. Reinle gyógyszer. Eperjes: J. Krivos gyógyszer. Kassa: ifj. Novely Sándor, Zahr és Szakmáry, és minden gyógyszer. Kis-Várda: Balkányi Farkas, Miskolcz: Dr. Szabó Gyula, Máhr Károly. Nyiregyháza: Karányi Imre gyógyszer. (9—13)

Alapított 1847., Bécsben és Budapestben 1861. óta 60 magas kitüntetés.

455. sz.
1884.

Arverési hirdetés.

Alólirt bir. végrehajtó közhírré teszi, hogy Bródy Ignácznak Groszmann Ignác tolcsvai lakos elleni 600 frt s j. iránti ügyben a tokaji kir. jbságnak mint könyvi hatóságnak 3029884. tkvi számú végzése alapján az árverés elrendeltetvén, annak végrehajtást szenvedő Groszmann Ignác lakásán Tolcsván leendő megtartására 1885. évi február hó 5-ik napjának délelőtti 9 órája tüzetett ki, midőn a bíróság lefoglalt 63 hordó 1884-ik évi termésű 1329 frt 20 kr becsértékű borból álló ingóság készpénz fizetés mellett becsáron alól is eladatni fog.

Kelt Tokajban, 1885. január 20-án.

Fekete Zsigmond,
bir. végrehajtó.

TK. 3030. sz.
1884.

Arverési hirdetésnyi kivonat.

A tokaji kir. jbróság mint tkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a központi ipartársulati hitelintézet végrehajtónak Burger András és neje Mauks Amália végrehajtást szenvedett elleni 170 frt tőkekövetelés s j. iránti végrehajtási ügyében a tokaji kir. jbróság területén levő Tokaj község határában fekvő a tokaji 861. sz. tjkben 2076 b, 2076 a hr. sz. a. foglalt szőlő birtokra az árveést 1713 frtban ezennel megállapított kiküáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1885. évi mártius hó 13-ik napjának délelőtti 9 órakor a tokaji kir. jbróság mint tkönyvi hatóság hivatalos helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiküáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törvény-cikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított s az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni. Kelt a kir. járásbírósnak mint tkvhatóságnál Tokajban, 1884. évi november hó 26-án.

Sill Henrik,
kir. aljbiró.

Tc. 4958. sz.
1884.

Arverési hirdetésnyi kivonat.

A s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Teitelbaum Izsák m.-iszépi lakos végrehajtónak Drótos János vitányi lakos végrehajtást szenvedett elleni 70 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék területén lévő Vitány községe házában fekvő a vitányi 33. sz. tjkben A. I. 3. sor és 52., 49. és 50. szorszám a. felében Drótos János végrehajtást szenvedő, másik felében pedig öröghagyó Drótosné születtet Jurko Erzsébet tulajdonos társ nevére jegyzett s az 1881. évi LX. t. cz. 156. §-ának d. pontja értelmében egészben elárverezendő belhely, kert, s 62. ö. i. sznm háza az ahoz tartozó közös legelő s erdőbeli iltetvényre 423 frtban és a vitányi 92. sz. tjkben uj. 706/r.1060. hr. sz. alatt Drótos János nevére jegyzett szőlőre, a Hátulsó Géván 180 forintban ezennel megállapított kiküáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1885. évi március hó 23-ik napján délelőtti 10 órakor Vitány községe házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiküáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 42 frt 30 krt és 18 forintot készpénzben vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1. 3333. sz. alatt kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni. Kelt a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnak, 1884. évi november hó 25-én tartott üléséből.

Szirák Barna, **Hammersberg Jenő,**
kir. tszéki h. jegyző. kir. tszéki elnök.

203. vh. szám,
1884.

Arverési hirdetés.

Melyszerint közhírré tétetik, hogy a n.-mihályi kir. jbróság 96/84. számú végzésével Moskovits Ábrahámnak **Lefkovics József és neje elleni 800 frt iránti ügyben** az árverés elrendeltetvén, ennek **Nagy-Ráskán leendő megtartására határidőül 1885. február hó 5-ik napjának d. e. 10 órája** kitűzetik.

Mely alkalommal a le- és illetve felülfoglalt és 488 frt 80 krra becsült házi butorok, ágy- és szénaneműk, két ló, két tinó és egy szekérből álló ingóságok becsáron alul is eladatni fognak.

Nagy-Mihály, 1885. január 20-án

Tahy Béla,
bir. végrehajtó.

TK. 3525. sz.
1884.

Arverési hirdetésnyi kivonat.

A homonnai kir. jbróság mint tkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a m. kir. államkincstár, továbbá a nagy-mihályi és homonnai takarékpénztár, valamint az első magy. általános, biztosító társaság és Zahr és Szakmáry kassai kereskedő czég végrehajtónak Kremniczky Viktor végrehajtást szenvedett elleni 233 frt 27 kr adóhátrálék 2500 frt, 950 frt, 1050 frt, 485 frt 65 kr és 72 frt 57 kr tőkekövetelések és járuléka iránti végrehajtási ügyében a s.-a.-ujhelyi kir. tszék (a nagy-mihályi kir. jbróság) területén levő Butka községe határában fekvő a butkai 175. sz. tjkben A + 1-3. sorsz. a. foglalt s Novakovszky Antonia tulajdonul felvett nemesi birtokra az árverést 526 frtban ezennel megállapított kiküáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1885. évi február hó 28-ik napján d. e. 9 órakor Butka községe házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiküáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 52 frt 60 krt készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni. Kelt Homonnán a kir. jbróság mint tkvi hatóságnál 1884. évi november 17-ik napján.

Szilágyi Béla, kir. alj. biró.

Árlejtési hirdetemény.

A nagyméltóságú magy. kir. közm. és közlek. miniszterium az 1885. évi január hó 13-án kelt 561. számú rendeletével a kassa-jabloneczai államut 27-00—51-00 klmtr szakaszára az 1885. és 1886. évekre szükséges kavics szállítás a kir. építészeti hivatal által készített felosztási kimutatásban kitüntetett mennyiségben engedélyeztetett.

A fentemeltett kavicsszállítás vállalkozás utjání biztosítása czéljából az 1885-ik évi február hó 12 napján délelőti 10¹/₂ órakor a zemplénmegyei kir. államiépítészeti hivatal helyiségében (S.-a.-Ujhelyben) zárt ajánlati versenytárgyalás fog tartatni.

Felhívának a vállalkozni kívánók, hogy írásbeli ajánlataikat a kir. építészeti hivatalhoz czimezve a tárgyalási napon d. e. 10 óráig nyujtsák be.

Az 50 kros bélyeggel ellátott ajánlatok borítékban és bepecsételve nyujtandók be, az ajánlathoz az ajánlati összegnek 5% mint bántpénz csatolandó, vagy készpénzben, vagy pedig elfogadható értékpapirokban. Az ajánlatokban az egységi árakból teendő árengedések számokkal és betűkkel pontosan kiírandó.

A vállalkozó tartozik a fedanyagot a felosztási kimutatásban előirt és az állam által kibérelt ugynevezett dargói kőbányából beszerezni.

Az ajánlattevőknek, kik a kavicsszállítást el nem nyerték, a letett bántpénz az ajánlati tárgyalás befejeztével azonnal ki fog szolgáltatni az illető vállalkozó pedig 10% -ra kiegészítve a szállítás befejeztéig biztosítékképpen letéve marad.

Az ajánlatban határozottan kiteendő, hogy ajánlkozó a helyi körülményeket az ujabban megállapított szállítási feltételeket, teljesen ismeri és azoknak magát kifogás nélkül aláveti.

A szállítandó kavics mennyiség, minőség, annak egységára a részletes szállítási feltételek és a szerződés mintája a kir. építészeti hivatalnál a szokott hivatalos órákban megtekinthetők.

Zemplénmegyei kir. építészeti hivatal
S.-a.-Ujhely, 1885. évi január hó 16-án.

kir. ker. főmérnök helyett

Hönsch Dezső,

kir. ménök

2—2

FLEISCHER és TÁRSA

GÉPGYÁRA ÉS VASÖNTÖDÉJE

KASSÁN

gőzmozgonyok s cséplők

valamint egyéb gépek és berendezések

jutányos ár melletti pontos javításának átvételére ajánlkozok.

3—5

„Szerencsi-féle család kávé”

a kedvenc italunk felülmulhatlan pótlómánya, rövid idő alatt számos barátot szerzett. Ezen eredmény különben is természetes, a mennyiben a kávé nemcsak olcsóbb, táplálékonyabb és egészségesebb is lesz, ha három kanál valódi szemes kávéhoz egy kanálnyi

„Szerencsi-féle család kávé”

vétezik.

Igen tisztelt asszonyság.

Sziveskedjék fenti állítás alaposágárgó meggyőződést szerezni és a

„Szerencsi-féle család kávé”-val

kísérletet tenni.

Néhányzori használatba vétele után azon meggyőződésre fog jutni, hogy a legjobb kávépótlék a

„Szerencsi-féle család kávé”

mely a legtöbb fűszerzetekben és pedig faladcskákban 10, 15, 20 krajával, csomagokban 3, 4, 5 krajával kapható.

13—15

Hirdetés.

Több ezer darab oltvány alma, körte és ringló szilvák 1, 2, 3 évesek a prosz kir. Potsdami hires gyümölcsös kertből származva, a legfinomabb fajokban, továbbá többféle diszfák, u. m. veresvirágu gesztenyek, veres akác, szomorú körösök, teljes virágu galagonyák, pyramis-alaku szilvák stb. eladatnak. Megrendelések **Lesznák János** kertésznel Forgách József jószágigazgató ur villájában Kassán.

Tk. 4385. szám.
1884.

Árverési hirdeteményi kivonat.

A s.-a.-ujhelyi kir. tvszék mint tkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Zemplénmege tisztí ügyése mint a kir. kincstár képviselője végrehajtatónak Rácz István örösi lakos végrehajtást szenvedő elleni 306 frt 9 kr adóhátráléki töke követelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a s.-a.-ujhelyi kir. tvszék területén lévő Örös községe határában fekvő, az örösi 255. sz. tjkben 1443. hr. sz. a. Rácz István nevére jegyzet szántóföld és rétre az árverést 321 frtban ezenel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1885. évi mártius hó 9-ik napján d. e. 10 órakor Örös községe házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% -át, vagyis 32 frt 10 krt, készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törvényczikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881-ik évi november 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bántpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt a s.-a.-ujhelyi kir. tvszék mint tkönyvi hatóságnak 1884. évi november hó 25-én tartott üléséből.

Szirák Barna,
kir. tvszéki jegyző.

Hammersberg Jenő,
kir. tvszéki elnök.

TK. 2381. sz.
1884.

Árverési hirdeteményi kivonat.

A tokaji kir. jbiróság mint tkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a m. kir. államkincstár végrehajtatónak Gál Szabó Péter örökösei végrehajtást szenvedők elleni 43 frt 49¹/₂ kr tökekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a tokaji kir. jbiróság területén lévő Erdő-Bénye határában fekvő az erdő-bényei 361. sz. tjkben 436. régi, 453. új hr. sz. a. ház 400 frtra, 455. régi, 473. új hr. sz. a. ház 90 frtra. 621. régi, 631. új hr. sz. a. ház 160 frtra, 967. régi, 989. új hr. sz. a. kert 35 frtra, 976. régi, 1003. új hr. sz. a. szántóföld 37 frtra, 1610. régi, 1688. új hr. sz. a. szőlő 676 frtra, 1738. régi, 1819. új hr. sz. a. szőlő 306 frtra, 1968. régi, 2048 új hr. sz. a. szántóföld 117 frtra, 3015. régi, 3179 új hr. sz. a. szőlő 128 frtra, 3127. régi, 3314—3315. új hr. sz. szőlő 72 frtra becsült ingatlanokra az árverést 2021 frtban ezenel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1885. évi mártius hó 16 napjának délelőti 9 órakor Erdő-Bénye városházánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% -át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törvény czikk 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bántpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt a kir. jbiróság mint tkönyvi hatóság Tokajban 1884. évi szeptember hó 14-ik napján.

Sill Henrik,
kir. aljbiró.

Öltöny szövetek

csak is tartós gyapjuból. egy középtermetű férfi számára

3.10 méter / 4 frt 96 kr. jó minőségű gyapjuból;
egy " 8 " " jobb " "
öltönyre 10 " " finom " "
12 " 40 " egész finom "

Utazó-Pledek darabja 4, 5, 8 egész 12 frtfg.
Legfinomabb öltönyök, nadrágok, überziher, kabát és esőköpeny szövetek, tüffel, loden, commis, kammgarn, cheviotok, női kendők és tekeasztal terítők, peruvien és doskingokat ajánl

alapított **Stikarofsky Joh.** — 1866 —
gyári raktára Brunnben.

Minták bérmentve. Minta lapok a szabó mester uraknak bérmentellenül. Utánvételek küldemények 10 frton felül bérmentve.

Szövetraktáram 150,000 frt értéket képvisel és magában értendő, hogy világra szóló kereskedésben igen sok szövet maradványok 1—5 méter hosszúk vannak, tehát kénytelen vagyok ily maradványokat jóval a gyári áron alól eladni. Minden józan gondolkodású ember be fogja látni, hogy ily kis maradványokból minták nem küldhetők, mert egynehány száz minta megrendelésénél rövid idő alatt semmi sem maradna meg, ennek következtében az tiszta család ha szövetkereskedők azt hirdetik, hogy a maradványból mintákat küldenek, ily esetben a minták egész tekercs szövetből vágatnak, ezek eljárása tehát mindenki előtt megfogható. Maradványok, melyek a megrendelő izlésének meg nem felelnek, kicseréltetnek, vagy a pénz visszaküldetik. Levelezések elfogadhatnak magyar, német, cseh, lengyel, olasz és francia nyelven.

TK. 3246. sz.
1884.

Árverési hirdeteményi kivonat.

A gálszécsi kir. jbiróság mint tkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a kir. államkincstár végrehajtatónak, Csintala János töke-terebesi lakos végrehajtást szenvedő elleni 114 frt 82 kr rőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a s.-a.-ujhelyi kir. tvszék és a gálszécsi kir. jbiróság területén lévő Tőke-Terebes községben fekvő, a töke-terebesi 118. sz. tjkben A. I. 1—29. alatt felvett 1/8 bel- és külterki ingatlanokból Csintala János (kinek neje Kmezc Mária) nevén álló 1/8 részre, vagyis 1/8-ad telki illetőségre az árverést 386 frtban ezenel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a nagyobb megjelölt ingatlanok az 1885. évi február hó 20 ik napján délelőti 10 órakor T.-Terebes községe házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% -át, vagyis 38 frt 60 krt készpénzben, vagy az 1881. évi LX-ik törvényczikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alkt kelt igazságügyi miniszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bántpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Gálszécsen, a kir. járásbiróság mint tkvi hatóságnál, 1884. évi november hó 19-én.

Roskovits, kir. aljbiró.

20. SZ.
1885. vh.

Árverési hirdetemény.

Albírott bírói kiküldött közhírré teszi, hogy a b.-pesti V. kerületi kir. jbiróság 70198. sz. végzése által Michalszky Ede és Mihalszky Szilágyi Róza ellen Graf Zsigmond javára 49 frt 95 kr követelés végett elrendelt biztosítási végrehajtás utján bíróság lefoglalt, s 380 frtra becsült ló, tehén, sertés és kocsiból álló ingóságok nyilvános árverésen eladandók, minek Orosz-Poruba községében leendő es.közlésére határidőül 1885. évi február 19. napjának délelőti 9 órája kituzetett, melyhez venni szándékozók oly megjegyzéssel meghivatnak, hogy érintett ingóságok emez árverésen szükség esetén becsárón alul is eladatni fognak.

Sztropkón. 1885. január 25.

Husznay Sándor,

bírói kiküldött.

Árlejtési hirdetemény.

A nagyméltóságú magy. kir. közm. és közlek. miniszterium az 1885. évi január hó 13-án kelt 561. számú rendeletével a kassa-jabloneczai államut 27-00—51-00 klmtr szakaszára az 1885. és 1886. évekre szükséges kavics szállítás a kir. építészeti hivatal által készített felosztási kimutatásban kitüntetett mennyiségben engedélyeztetett.

A fentemített kavicszállítás vállalkozás utjání biztosítása czéljából az 1885-ik évi február hó 12 napján délelőti 10¹/₂ óraker az zemplénmezei kir. államiépítészeti hivatal helyiségében (S.-a.-Ujhelyben) zárt ajánlati versenytárgyalás fog tartatni.

Felhivatnak a vállalkozni kívánók, hogy írásbeli ajánlataikat a kir. építészeti hivatalhoz czimezve a tárgyalási napon d. e. 10 óráig nyujtsák be.

Az 50 kros bélyeggel ellátott ajánlatok borítékban és bepecsételve nyujtandók be, az ajánlathoz az ajánlati összegnek 5⁰/₁₀₀ mint bánatpénz csatolandó, vagy készpénzben, vagy pedig elfogadható értékpapirokban. Az ajánlatokban az egységi árakból teendő árengedés számokkal és betűkkel pontosan kiírandó.

A vállalkozó tartozik a fedanyagot a felosztási kimutatásban előirt és az állam által kibérelt ugynevezett dargói kőbányából beszerezni.

Az ajánlattevőknek, kik a kavicszállítást el nem nyerték, a letett bánatpénz az ajánlati tárgyalás befejeztével azonnal ki fog szolgáltatni az illető vállalkozó pedig 10⁰/₁₀₀-ra kiegszítve a szállítás befejeztéig biztosítékképpen letéve marad.

Az ajánlatban határozottan kiteendő, hogy ajánlkozó a helyi körülményeket az ujabban megállapított szállítási feltételeket, teljesen ismeri és azoknak magát kifogás nélkül aláveti.

A szállítandó kavics mennyiség, minőség, annak egységára a részletes szállítási feltételek és a szerződés mintája a kir. építészeti hivatalnál a szokott hivatalos órákban megtekinthetők.

Zemplénmezei kir. építészeti hivatal
S.-a.-Ujhely, 1885. évi január hó 16-án.

kir. ker. főmérnök helyett

Hönsch Dezső,
kir. ménök

2-2

FLEISCHER és TÁRSA

GÉPGYÁRA ÉS VASÖNTÖDÉJE

KASSÁN

gőzmozgonyok s cséplők

valamint egyéb gépek és berendezések

jutányos ár melletti pontos javításának átvételére ajánlkozók.

3-5

„Szerencsi-féle család kávé”

a kedvező italunk felülmúlhatlan pótolmánya, rövid idő alatt számos barátot és barátot szerzett. Ezen eredmény különben is természetes, a mennyiben a kávé nemcsak olcsóbb, lágyabb ízű és egészségesebb is lesz, ha három kamál valódi szemes kávéhoz egy kamányi

„Szerencsi-féle család kávé”

Igen tisztelt asszonyság. Szíveskedjék fenti állítás alaposágarló meggyőződést szerezni és a

Néhányszori használatba vétele után azon meggyőződésre fog jutni, hogy a legjobb kávépótlék a

„Szerencsi-féle család kávé”, mely a legjobb fűszerzetekben és pedig falaiúcskában 10, 15, 20 krjával, csomagokban 3, 4, 5 krjával kapható.

13-15

2-20

Öltöny szövetek

csak is tartós gyapjuból, egy középtermű férfi számára

3.10 méter	4 frt	96 kr. jó minőségű gyapjuból;
egy	8	„ — „ jobb „ „
öltönyre	10	„ — „ finom „ „
	12	„ — „ egész finom „ „

Utazó-Plédék darabja 4, 5, 8 egész 12 frtig.

Legfinomabb öltönyök, nadrágok, überziher, kabát és esőköpeny szövetek, tüffel, loden, commis, kammgarn, cheviotok, női kendők és tekeasztal terítők, peruvien és doskingokat ajánl

alapított Stikarofsky Joh. — 1866 —
gyári raktára Brunben.

Minták bérmentve. Minta lapok a szabó mester uraknak bérmentetlenül. Utányételes küldemények 10 firtan felül bérmentve.

Szövetraktáram 150,000 firt értékű képvisel és magában értetődik, hogy világra szóló kereskedésben igen sok szövet maradákok 1-5 méter hosszú vannak, tehát kénytelen vagyok ily maradákokat jóval a gyári áron alól eladni. Minden józan gondolkodású ember be fogja látni, hogy ily kis maradákokból minták nem küldhetők, mert egynehány száz minta megrendelésénél rövid idő alatt semmi sem maradna meg, ennek következtében az tiszta család ha szövetkereskedők azt hirdetik, hogy a maradákból mintákat küldenek, ily esetben a minták egész tekeres szövetből vágatnak, ezek eljárása tehát mindenki előtt megfogható. Maradákok, melyek a megrendelő ízlésének meg nem felelnek, kicseréltetnek, vagy a pénz visszaküldetik. Levelezések elfogadtnak magyar, német, cseh, lengyel, olasz és francia nyelven.

TK. 3246. sz.
1884.

Árverési hirdeteményi kivonat.

A gálszécsi kir. jbiróság mint tkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a kir. államkincstár végrehajtatónak, Csintala János tőke-terebesi lakos végrehajtást szenvedő elleni 114 firt 82 kr rőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a s.-a.-ujhelyi kir. tvszék és a gálszécsi kir. jbiróság területén levő Tőke-Terebes községben fekvő, a tőke-terebesi 118. sz. tjkben A. I. 1-29. alatt felvett 1/4 bel- és kültekli ingatlanokból Csintala János (kinek neje Kmezc Mária) nevén álló 1/4 részre, vagyis 1/8-ad telki illetőségre az árverést 386 firtban ezenel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a iennebb megjelölt ingatlanok az 1885. évi február hó 20 ik napján délelőti 10 óraker T.-Terebes községe házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10⁰/₁₀₀-át, vagyis 38 firt 60 krt készpénzben, vagy az 1881. évi LX-ik törvényczikk 42. §-ábanjelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alktt kelt igazságügyi miniszteri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Gálszécsen, a kir. járásbiróság mint tkvi hatóságánál, 1884. évi november hó 19-én.

Roskovits, kir. aljbiró.

Hirdetés.

Több ezer darab oltvány alma, körte és ringló szilvák 1, 2, 3 évesek a porosz kir. Potsdami hires gyümölcsös kertből származva, a legfinomabb fajokban, továbbá többféle diszfák, u. m. veresvirágu gesztenyék, veres ákác, szomorú körösök, teljes virágu galagonyák, pyramis-alaku szilvák stb. eladatnak. Megrendelések Lesznák János kertésznel Forgách József jószágigazgató ur villájában Kassán.

2-3

Hirdetemény.

A Széchényi-téren két utcai szobából álló lakás melékhelyiségekkel együtt február 1-től esetleg ápril 24-ik napjától bérbe vehető. Bővebb értesítést nyerhetni Malártsik György kereskedésében.

20. sz.
1885. vh.

Árverési hirdetemény.

Alólírott bírói kiküldött közhírré teszi, hogy a b.-pesti V. kerületi kir. jbiróság 70198. sz. végzése által Michalszky Ede és Mihalszky Szilágyi Róza ellen Graf Zsigmond javára 49 firt 95 kr követelés végett elrendelt biztosítási végrehajtás utján bíróság lefoglalt, s 380 firta becsült ló, tehén, sertés és kocsiáll álló ingóságok nyilvános árverésen eladandók, minek Orosz-Poruba községében leendő es. közlésére határidőül 1885. évi február 19. napjának délelőti 9 órája kitűzetett, melyhez venni szándékozók oly megjegyzéssel meghivatnak, hogy érintett ingóságok emez árverésen szükség esetén becsárón alul is eladatni fognak.

Sztropkón. 1885. január 25.

Husznay Sándor,
bírói kiküldött.

TK. 4385. szám.
1884.

Árverési hirdeteményi kivonat.

A s.-a.-ujhelyi kir. tvszék mint tkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Zemplénmezei tisztí ügyésze mint a kir. kincstár képviselője végrehajtatónak Rác Izván örösi lakos végrehajtást szenvedő elleni 306 firt 9 kr adóhátráléki tőke követelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a s.-a.-ujhelyi kir. tvszék területén levő Örös községe határában fekvő, az örösi 255. sz. tjkben 1443. hr. sz. a Rác Izván nevére jegyzet szántóföld és rétre az árverést 321 firtban ezenel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1885. évi mártius hó 9-ik napján d. e. 10 óraker Örös községe házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10⁰/₁₀₀-át, vagyis 32 firt krt, készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törvényczikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881-ik évi november 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyi miniszteri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt a s.-a.-ujhelyi kir. tvszék mint tkönyvi hatóságánál 1884. évi november hó 25-én tartott üléséből.

Sziráky Barna, kir. tvszéki jegyző.
Hammersberg Jenő, kir. tvszéki elnök.

TK. 2381. sz.
1884.

Árverési hirdeteményi kivonat.

A tokaji kir. jbiróság mint tkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a m. kir. államkincstár végrehajtatónak Gál Szabó Péter örökösök végrehajtást szenvedő elleni 43 firt 49¹/₂ kr tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a tokaji kir. jbiróság területén levő Erdő-Bénye határában fekvő az erdő-bényei 361. sz. tjkben 436. régi, 453. uj hr. sz. a ház 400 firta, 455. régi, 473. uj hr. sz. a ház 90 firta, 621. régi, 631. uj hr. sz. a ház 160 firta, 967. régi, 989. uj hr. sz. a kert 35 firta, 976. régi, 1003. uj hr. sz. a szántóföld 37 firta, 1610. régi, 1688. uj hr. sz. a szőlő 676 firta, 1738. régi, 1819. uj hr. sz. a szőlő 306 firta, 1968. régi, 2048. uj hr. sz. a szántóföld 117 firta, 3015. régi, 3179. uj hr. sz. a szőlő 128 firta, 3127. régi, 3314-3315. uj hr. sz. szőlő 72 firta becsült ingatlanokra az árverést 2021 firtban ezenel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1885. évi mártius hó 16 napjának délelőti 9 óraker Erdő-Bénye város házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10⁰/₁₀₀-át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törvény czikk 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyi miniszteri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt a kir. jbiróság mint tkönyvi hatóság Tokajban 1884. évi szeptember hó 14-ik napján.

Sill Henrik,
kir. aljbiró.

HIRDETMÉNY.

A zemplénmegyei ker., ipar-, termény- és hitelbank

részvényesei

folyó évi márczius 1-én d. u. 2 és fél órakor

Sátoralja-Ujhelyben, az intézet helyiségében tartandó

XV-İK RENDES KÖZGYÜLÉSRE

tisztelettel meghivatnak.

T A R G Y A K :

1. Közgyűlési elnök, és a jegyzőkönyv-hitelesítők megválasztása.
2. Az igazgatóságnak üzleti jelentése.
3. A felügyelő-bizottság jelentése.
4. Az évi mérleg megállapítása, a nyereség felosztása és az osztalék kiszolgáltatása iránti határozat.
5. Az igazgatóságnak és felügyelő-bizottságnak adandó felmentvénye.
6. Az alapszabályok 92, 93 és 94. szakaszainak módosítása.
7. Sorrendben kilépendő két igazgatósági tag helyeinek választás utján betöltése.
8. A felügyelő-bizottságnak az alapszabályok értelmében megválasztása.

Minden részvényes, ki akár személyesen, akár meghatalmazott által a közgyűlésen részt venni kíván, felkérjük hogy az alapszabályok 31. §-a értelmében részvényeit a le nem járt szelvényekkel együtt a közgyűlést megelőző napokban az igazgatóságnál elismervény mellett letéteményezni sziveskedjék.

Kelt S.-a.-Ujhelyben, 1885. évi január hó 18-án.

Az igazgatóság.

2-3

H i r d e t é s.

A „Szerencs-vidéki takarékpénztár mint részvénytársaság“ igazgatósága részéről tudomásra hozatik, hogy a

RENDKIVÜLI KÖZGYÜLÉS

megtartásának határideje és helyül 1885. évi február 12-ik napjának délelőtti 9 órája Szerencsen, Stern Mátyás vendéglő helyiségében kitűzve, arra a t. részvényesek annak kiemelésével hivatalosan meg, mikép mindazon részvényes, ki a közgyűlésen személyesen vagy meghatalmazottja által megjelenni, szavazati jogát érvényesíteni szándékozik, köteles az alapszabály 26. §-a rendelkezésével részvényeit a közgyűlés tartamára folyó évi február hó 11-ik napjának délutáni 6 óráig bezárólag az igazgatóságnál a pénztár helyiségében letéteményezni.

Tanácskozás tárgyai lesznek :

1. A takarékpénztár állásáról a felügyelő-bizottság jelentése.
2. Az 1884. évi üzletévre vonatkozó zárszámla, vagyis forgalmi kimutatás; vagyon-mérleg, jövedelem- és veszteség-számláknak az igazgatóság általi előterjesztése, s a felügyelő-bizottságnak erre vonatkozó jelentése.
- Mely számlák az intézet helyiségében kitétek, s azoknak megtekintése bár mely részvényesnek szabadságában áll.
3. Az igazgatóság és felügyelő-bizottságnak előterjesztése folytán, a jövedelem hováfordítása feletti határozathozatal.
4. Az alapszabályoknak módosítása, az igazgatóság által előterjesztett indítvány tárgyalása.
5. Az igazgatóság és felügyelő-bizottságnak az 1884. évi üzletévre vonatkozó felmentés megadása, avagy alapszabály értelmében eljárás megállapítása.
6. Az igazgatóság és felügyelő-bizottságnak, miután választási határidejök lejárván, újbóli választás utján betöltése, illetve megválasztása.

Kelt Szerencsen, 1885. január 26-án.

Az igazgatóság.

MEGHIVÁS.

A „Hegyalja-Mádi takarékpénztár“ részvényesei

1885. február hó 24-ik napján délelőtt 10 órakor

az intézet helyiségében tartandó

RENDES KÖZGYÜLÉSRE

ezennel tisztelettel meghivatnak.

Tanácskozás tárgyai:

1. Igazgatósági jelentés a lefolyt üzleti évről.
2. Felügyelő-bizottság jelentése.
3. Az osztalék megállapítása.
4. Netalán előforduló indítványok.

Az igazgatósági és felügyelő-bizottsági jelentések az intézet helyiségében megtekinthetők.

Kelt Mádton, 1885. január hó 25-én.

Az igazgatóság.